ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៨១៤/០២១

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខនស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកាសឲ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីការធានារ៉ាប់រង ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី២៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៤ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី២ នីតិកាលទី៥ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់ និងគតិច្បាប់នេះទាំងស្រុង កាលពីថ្ងៃទី២១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៤ នាសម័យប្រជុំលើកទី៥ នីតិកាលទី៣ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ ៖

ROYAUME DU CAMBODGE • LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ច្បាប់

ស្តីពី

ការធានារ៉ាប់រង

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងធានានូវ៖

-ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពនៃវិស័យធានារ៉ាប់រង

-ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ និងទំនុកចិត្តដល់សេវាធានារ៉ាប់រង

-សង្គតិភាពជាមួយនឹងគោលការណ៍គ្រឹះធានារ៉ាប់រងអន្តរជាតិ

-ផលប្រយោជន៍របស់រូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គលដែលជាអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ។

មាត្រា ២.-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅ៖

-ពង្រឹងការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រង

-កំណត់អំពីការគ្រប់គ្រងកិច្ចប្រតិបត្តិការ និងការធ្វើអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រង

-ជំរុញការប្រកួតប្រជែង ភាពស្មោះត្រង់ និងតម្លាភាពក្នុងវិស័យធានារ៉ាប់រង ។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះសកម្មភាពធានារ៉ាប់រងទាំងអស់ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែកដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី ១២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤.-

វាក្យសព្ទដែលប្រើនៅក្នុងច្បាប់នេះ មាននិយមន័យដូចតទៅ៖

- **ការធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់ការធ្វើកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងដែលក្នុងនោះ អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងត្រូវបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងទៅឲ្យក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ហើយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវធ្វើសំណងដល់ការខូចខាត ឬការបាត់បង់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលបង្កឡើងដោយហេតុការណ៍គ្រោះថ្នាក់ ឬក៏ធ្វើសំណងនៅពេលដែលអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងស្លាប់ របួស ពិការ មានជំងឺ ឬនៅពេលដែលបុគ្គលនោះ ឈានដល់កាលកំណត់ណាមួយដែលភាគីទាំងពីរបានព្រមព្រៀងគ្នា ដូចមានចែងក្នុងកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ។

- **ការធានារ៉ាប់រងជាកាតព្វកិច្ច** សំដៅដល់ការធ្វើកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ដែលអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ត្រូវបំពេញជាកាតព្វកិច្ចតាមការកំណត់នៃច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការធានារ៉ាប់រងក្នុងគោលបំណងបម្រើ និងការពារផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ។

- **កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់កិច្ចព្រមព្រៀងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដែលធ្វើឡើងរវាងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង និងអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ដែលតាមរយៈនោះ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងព្រម

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ទទួលនូវហានិភ័យជាក់លាក់ណាមួយ ដោយទទួលមកវិញនូវការបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងពីអ្នកដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ។

- **កំណត់សំគាល់** សំដៅដល់ឯកសារបណ្ដោះអាសន្នដែលចេញដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ឬភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រង ជំនួសបណ្ណសន្យារ៉ាប់រងស្ថាពរ ។

- **ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងទូទៅ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងខ្នាតតូច និងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្ត ។

- **គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រង ជើងសាធានារ៉ាប់រង និងក្រុមហ៊ុនវាយតម្លៃហានិភ័យធានារ៉ាប់រង ។

- **បណ្ណសន្យារ៉ាប់រង** សំដៅដល់ឯកសារចងភ្ជាប់កាតព្វកិច្ចតាមផ្លូវច្បាប់ ដែលចេញដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ដោយមានកំណត់ពីខ្លឹមសារសំខាន់និងចែងពីលក្ខខណ្ឌលំអិតដែលបានព្រមព្រៀងរវាងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង និងអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងនៅក្នុងកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ។ បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវវិញ្ញាបនបត្រធានារ៉ាប់រង ឬឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ។

- **បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងគ្រោះថ្នាក់បុគ្គល** សំដៅដល់កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងដែលផលប្រយោជន៍របស់វាជាប្រាក់ ឬផលប្រយោជន៍សំណងជាវត្ថុ ឬផលប្រយោជន៍សំណងរួមមានជាប្រាក់និងជាវត្ថុទៅឲ្យអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងនៅពេលមានហានិភ័យកើតឡើង ដើម្បីធានាលើគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយ ។

- **បុព្វលាភធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងត្រូវបង់ទៅឲ្យក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង តាមការកំណត់របស់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងនៅក្នុងបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ។

- **ពិន័យអន្តរការណ៍** សំដៅដល់ការផាកពិន័យជាទឹកប្រាក់ចំពោះទង្វើរបស់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងដែលអនុវត្តផ្ទុយពីការណែនាំរបស់បញ្ញត្តិករធានារ៉ាប់រង ។

- **ម្ចាស់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រង** សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលមានសិទ្ធិស្របច្បាប់លើបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ។

- **វិញ្ញាបនបត្រធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់ឯកសារដែលចេញដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងដើម្បីបញ្ជាក់ថាអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងបានទិញការធានារ៉ាប់រងពីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ។

- **សំណងធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់សំណងជាប្រាក់ឬជាវត្ថុ ឬសំណងរួមជាប្រាក់និងជាវត្ថុដែលត្រូវសងដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ។

- **អភិបាលបណ្ដោះអាសន្ន** សំដៅដល់អ្នកគ្រប់គ្រងបណ្ដោះអាសន្ន ដែលតែងតាំងដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុដើម្បីបំពេញការកិច្ចក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមុនពេលធ្វើការជម្រះបញ្ជីដើម្បីវាយតម្លៃលើស្ថានភាពសាធនភាពរបស់ក្រុមហ៊ុន ។

- **អ្នកជម្រះបញ្ជី** សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គលដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ឬតុលាការ ដើម្បីធ្វើការដោះស្រាយទូទាត់បំណុលនៅពេលដែលក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវជម្រះបញ្ជី ។
- **អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលទិញបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ក្នុងករណីមួយចំនួនអាចជាម្ចាស់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងផង និងអាចជាអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងផង ។
- **អ្នកទទួលផល** សំដៅដល់តតិយជននៃកិច្ចសន្យា ដែលត្រូវបានកំណត់ថាមានសិទ្ធិស្របច្បាប់ក្នុងការទទួលផលប្រយោជន៍ពីកិច្ចសន្យាទាំងឡាយណាដែលទាក់ទង នឹងការធានារ៉ាប់រងលើអាយុជីវិតតែប៉ុណ្ណោះ ។
- **អ្នកស្នើសុំធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គលដែលអាចនឹងក្លាយជាអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងនាពេលអនាគត ដែលបំពេញនិងចុះហត្ថលេខាលើទម្រង់បែបបទជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអំពីស្ថានភាពផ្ទាល់របស់បុគ្គលនោះ ។
- **យានយន្ត** សំដៅដល់យានដែលធ្វើចរាចរណ៍ដោយម៉ាស៊ីនលើផ្លូវគោក និងផ្លូវទឹក ។

ជំពូកទី ២
ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

មាត្រា ៥.-

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ មានសមត្ថកិច្ចក្នុងការចេញបទប្បញ្ញត្តិ គ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យការធ្វើអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រង ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦.-

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ មានសមត្ថកិច្ចបង្កើតនិងគ្រប់គ្រងមូលនិធិអភិវឌ្ឍវិស័យធានារ៉ាប់រង ដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍ ការទ្រទ្រង់ និងការលើកកម្ពស់ការផ្សព្វផ្សាយអំពីសារប្រយោជន៍នៃការធានារ៉ាប់រងដល់សាធារណជន ។

ជំពូកទី ៣
កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង
ផ្នែកទី ១
បែបបទទូទៅ

[illegible]ការធានារ៉ាប់រងដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ដល់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលជាអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់[illegible]ហានិភ័យទាំងឡាយ ទោះបីជាប្រភេទធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតក្តី ឬជាប្រភេទធានារ៉ាប់រងទូទៅ

ក្តី ត្រូវតែជាការចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងជាមួយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឲ្យធ្វើប្រតិបត្តិការនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៨.-

កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ត្រូវចែងឲ្យបានច្បាស់លាស់អំពីទំនាក់ទំនងរវាងសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង និងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ។ កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងត្រូវរៀបចំដោយយកភាសាខ្មែរជាគោល និងត្រូវមានចុះហត្ថលេខា និង/ឬផ្តិតមេដៃរបស់ភាគីទាំងសងខាង ។

មាត្រា ៩.-

ក្នុងការធ្វើកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង និងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវគោរពតាមគោលការណ៍ស្មោះត្រង់ ដែលមានផលប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមក មានការស្រុះស្រួលគ្នាដោយឆ្លងតាមការចរចា និងមិនធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍សាធារណៈឡើយ ។

មាត្រា ១០.-

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមានកាតព្វកិច្ចពន្យល់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងឲ្យបានយល់ច្បាស់អំពីលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង និងខ្លឹមសារនៃបណ្ណសន្យារ៉ាប់រងដែលភ្ជាប់ជាមួយ នឹងវិញ្ញាបនបត្រធានារ៉ាប់រង និង/ឬឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ។

មាត្រា ១១.-

នៅពេលដែលរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលធ្វើសំណើសុំការធានារ៉ាប់រង ហើយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងយល់ព្រមទទួលសំណើ ព្រមទាំងមានការឯកភាពគ្នារវាងភាគីទាំងពីរលើលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗ នៃកិច្ចសន្យាហើយនោះ កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងអាចចាត់ទុកថាបានឯកភាពលើខ្លឹមសាររួចហើយ ។

បន្ទាប់ពីបានចុះកិច្ចសន្យារួចមក ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវចេញបណ្ណសន្យារ៉ាប់រងដែលភ្ជាប់មកជាមួយនូវវិញ្ញាបនបត្រធានារ៉ាប់រង ឬចេញកំណត់សំអាង និង/ឬឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតទៅឲ្យអ្នកស្នើសុំធានារ៉ាប់រង ។ បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងដែលភ្ជាប់មកជាមួយនូវវិញ្ញាបនបត្រធានារ៉ាប់រង និង/ឬឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ត្រូវមានចែងនិងកំណត់ខ្លឹមសារសំខាន់ជាទូទៅដែលបានព្រមព្រៀងជាមុនរវាងភាគីទាំងពីរ ។

មាត្រា ១២.-

វិញ្ញាបនបត្រធានារ៉ាប់រងត្រូវបញ្ជាក់អំពី៖

- គោត្តនាម និងនាម និងអាសយដ្ឋានរបស់ភាគីនៃកិច្ចសន្យា
- បុគ្គល ឬវត្ថុដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រង
- ប្រភេទហានិភ័យដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រង
- ពេលវេលាចាប់ផ្តើមនិងទីកន្លែងនៃហានិភ័យដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រង

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

- ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រង
- បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងដែលត្រូវបង់ និងរបៀបបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រង
- របៀបនិងលក្ខខណ្ឌមួយចំនួននៃសេចក្តីប្រកាសគ្រោះថ្នាក់
- រយៈពេលនៃកិច្ចសន្យា និងរយៈពេលនៃការធានារ៉ាប់រង
- លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយដែលកំណត់មោឃភាព និងការបាត់បង់សិទ្ធិព្រមទាំងលក្ខខណ្ឌដែលអនុញ្ញាតឲ្យគូភាគីនីមួយៗបញ្ឈប់កិច្ចសន្យាបានមុនកាលកំណត់ ។

ក្រៅពីចំណុចដែលមានកំណត់ខាងលើ គូភាគីអាចដាក់បន្ថែមនូវចំណុចផ្សេងៗទៀតបានដោយមានការព្រមព្រៀងគ្នាជាមុន ។

មាត្រា ១៣.-

មានតែបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ឬកំណត់សំអាងទេដែលកត់ត្រាការធានាទៅវិញទៅមករវាងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង និងអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ។

សំណើសុំបន្ត ឬកែប្រែ ឬដាក់ឲ្យអនុវត្តឡើងវិញនូវកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងមួយដែលបានព្យួរទុកត្រូវបានចាត់ថាយល់ព្រម ប្រសិនបើក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមិនបដិសេធនូវសំណើនោះក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ ។

មាត្រា ១៤.-

រយៈពេលនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងមានកំណត់នៅក្នុងបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ។ រាល់ការបន្ថែម ឬកែប្រែលើបណ្ណសន្យារ៉ាប់រងដើម ត្រូវធ្វើឡើងដោយកិច្ចសន្យាបន្ថែម និងត្រូវមានចុះហត្ថលេខារបស់ភាគីទាំងសងខាង ។

មាត្រា ១៥.-

អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ត្រូវមានផលប្រយោជន៍ពីការធានារ៉ាប់រងដែលស្ថិតក្នុងកម្មវត្ថុដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ។

ផលប្រយោជន៍ពីការធានារ៉ាប់រង គឺជាការធ្វើសំណងដែលផ្អែកលើកម្មវត្ថុដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ។

កម្មវត្ថុដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រងមានទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ រូបរាងកាយ និងអាយុជីវិត ។

មាត្រា ១៦.-

បន្ទាប់ពីបានធ្វើកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងរួចហើយ អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងត្រូវបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាក្នុងកិច្ចសន្យា ។

ការធានារ៉ាប់រងមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងបានបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងតាមកាលកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា ។

មាត្រា ១៧.-

ក្នុងករណីដែលអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងពុំបានបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងណាមួយតាមកាលកំណត់នោះ សុពលភាពនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងមិនអាចព្យួរទុកឲ្យហួសពីរយៈពេល ៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ គិតពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងឡើយ ។ ២០(ម្ភៃ) ថ្ងៃក្រោយពីការចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវជូនដំណឹងដោយលិខិតអនុសិដ្ឋ ឬដោយលិខិតដែលមានបញ្ជាក់ការទទួលច្បាស់លាស់ដល់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ឬម្ចាស់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងឲ្យយកបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងមកបង់នៅទីកន្លែងដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា ។ ក្រោយពីបានទទួលដំណឹងរួចហើយ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ឬម្ចាស់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងនៅតែមិនមកបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងក្នុងរយៈពេល ១០(ដប់)ថ្ងៃ នោះក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមានសិទ្ធិលុបកិច្ចសន្យាចោល ។

មាត្រា ១៨.-

ការបាត់បង់ ឬការខូចខាតទាំងឡាយបណ្តាលមកពីហានិភ័យដែលមានចែងក្នុងបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ត្រូវស្ថិតនៅក្នុងបន្ទុកធ្វើសំណងរបស់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ។ ប៉ុន្តែក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមិនធ្វើសំណងចំពោះការបាត់បង់ ឬការខូចខាតទាំងឡាយដែលបណ្តាលមកពីកំហុសដោយចេតនា ឬដោយបន្លំបោកប្រាស់របស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងឡើយ ។

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងធានាផងដែរ ចំពោះការបាត់បង់និងការខូចខាតដែលបង្កឡើងដោយបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ទោះជាប្រភេទនិងភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃកំហុសទាំងនោះបែបណាក៏ដោយ ។

មាត្រា ១៩.-

កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងមួយអាចត្រូវបានលុបចោល នៅពេលដែលក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបានរកឃើញថាអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងមានការលាក់លៀម ឬធ្វើប្រតិវេទន៍ខុសដោយចេតនា ហើយបណ្តាលឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរកម្មវត្ថុនៃហានិភ័យ ។

ការភ្លេចភ្លាំង ឬការធ្វើប្រតិវេទន៍មិនច្បាស់លាស់ដោយអចេតនារបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងនឹងមិននាំទៅដល់ការលុបចោលនូវការធានារ៉ាប់រងទេ ។

មាត្រា ២០.-

ប្រសិនបើគ្រោះថ្នាក់បានបង្កើតឡើងដោយចេតនាតែបន្លំរបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ហើយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបានរកឃើញកស្តុតាងច្បាស់លាស់នៃអំពើនោះ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមានសិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការ ដើម្បីបដិសេធការទទួលខុសត្រូវក្នុងករណីដែលមិនទាន់បានធ្វើសំណង ឬដើម្បីទារសំណងមកវិញក្នុងករណីបានធ្វើសំណងរួចហើយ ។

មាត្រា ២១.-

ក្នុងប្រភេទធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងបានបង្កឲ្យមានការខូចខាត ឬបាត់បង់ដល់តតិយជន ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវធ្វើសំណងផ្ទាល់ទៅតតិយជនដែលរងគ្រោះនោះ ។

មាត្រា ២២.-

ក្នុងការអនុវត្តកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ភាគីមានសិទ្ធិបញ្ចប់កិច្ចសន្យាមុនកាលកំណត់ ។

លក្ខខណ្ឌនិងនីតិវិធីនៃការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាមុនកាលកំណត់ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ផ្នែកទី ២
ការធានារ៉ាប់រងទូទៅ

មាត្រា ២៣.-

ការធានារ៉ាប់រងទូទៅ ជាកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងដែលធ្វើឡើងរវាងអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង និងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងដែលក្នុងនោះ ការបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងត្រូវធ្វើឡើងដើម្បីធានាហានិភ័យលើទ្រព្យសម្បត្តិ ភារៈទទួលខុសត្រូវ និងសុខភាព ។ ប្រភេទផលិតផលធានារ៉ាប់រងទូទៅរួមមានការធានារ៉ាប់រងទ្រព្យសម្បត្តិ ការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវ និងការធានារ៉ាប់រងសុខភាព ។

ការធានារ៉ាប់រងទ្រព្យសម្បត្តិ ជាកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងដែលធ្វើសំណងដល់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងនៅពេលដែលទ្រព្យសម្បត្តិរបស់បុគ្គលនោះបានខូចខាត បាត់បង់ ឬអន្តរាយដោយសារហានិភ័យដែលត្រូវបានធានា ។ សំណងដែលត្រូវផ្តល់ដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងទៅឲ្យអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង មិនអាចមានតម្លៃលើសពីវត្ថុដែលបានធ្វើប្រតិវេទន៍ នៅពេលចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងឡើយ លើកលែងតែមានការព្រមព្រៀងផ្សេងពីនេះ ។ ទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មវត្ថុនៃការធានារ៉ាប់រងទ្រព្យសម្បត្តិមានដូចជា អគារ នាវា ជាដើម ។

ការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវ ជាកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងលើទឹកប្រាក់សំណងដែលអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងមានកាតព្វកិច្ចបង់ឲ្យតតិយជនដែលទទួលរងរបួសលើរូបរាងកាយ ឬអាយុជីវិត ឬទទួលរងការខូចខាតលើទ្រព្យសម្បត្តិ ដោយសារទង្វើរបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ឬសកម្មភាពដែលស្ថិតក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ។ ប្រភេទផលិតផលធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវរួមមាន ការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវយានយន្ត ការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវការងារ ការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវការដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ ។

ការធានារ៉ាប់រងសុខភាព ជាកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងលើការចំណាយសម្រាប់ការព្យាបាលរបួស ជំងឺ ឬការចំណាយផ្សេងៗ ដូចជាការចំណាយសម្រាប់ការថែរក្សាអ្នកជំងឺក្នុងរយៈពេលវែងជាដើម ដល់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងដែលទទួលរងគ្រោះបណ្តាលមកពីគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយដល់រូបរាងកាយ ឬជំងឺផ្សេងៗ ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា ២៤.-

ករណីមានការបាត់បង់ទាំងស្រុងនូវកម្មវត្ថុដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រងបណ្តាលមកពីហេតុការណ៍ណាមួយដែលពុំបានគ្រោងទុកជាមុនក្នុងបណ្ណសន្យារ៉ាប់រងទេ ការធានារ៉ាប់រងត្រូវបញ្ចប់ដោយស្របច្បាប់ ហើយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវសងទៅអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងវិញចំនួន ៩០(កៅសិប) ភាគរយនៃបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងចំពោះរយៈពេលដែលនៅសល់ ។

មាត្រា ២៥.-

នៅពេលដែលក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបានធ្វើសំណងរួចហើយ អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងត្រូវផ្ទេរសិទ្ធិទៅឲ្យក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ក្នុងការប្តឹងតទល់ជាមួយនឹងតតិយជនដែលបានបង្កឲ្យមានការខូចខាត ដើម្បីទាមទារមកវិញនូវទឹកប្រាក់ស្មើនឹងចំនួនដែលបានធ្វើសំណងនោះ ប៉ុន្តែក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមិនអាចប្តឹងទាមទារសំណងពីបច្ចាញាតិ បុព្វញាតិ ញាតិពន្ធ អ្នកគ្រប់គ្រង និងកម្មករ និយោជិតដែលរស់នៅជម្មតាក្នុងលំនៅឋានរបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងទេ លើកលែងតែករណីដែលមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា មានការប្រព្រឹត្តកំហុសធ្ងន់ធ្ងរដោយចេតនាដោយជនណាម្នាក់ក្នុងចំណោមជនទាំងនោះ ។

ផ្នែកទី ៣
ការធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត

មាត្រា ២៦.-

ការធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត ជាកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងដែលធ្វើឡើងរវាងអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង និងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ដែលក្នុងនោះ ការបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងត្រូវធ្វើឡើងដើម្បីធានាទៅលើការស្លាប់ ឬការរស់រានមានជីវិតដោយអាចរួមបញ្ចូលការធានារ៉ាប់រងលើគ្រោះថ្នាក់បុគ្គល ជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ ឬជំងឺទូទៅ ។ ប្រភេទផលិតផលធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតមានការធានារ៉ាប់រងមានកាលកំណត់ ការធានារ៉ាប់រងមួយជីវិតកាល ការធានារ៉ាប់រងទាយជ្ជទាន ការធានារ៉ាប់រងធនលាភ ។

ការធានារ៉ាប់រងមានកាលកំណត់ ជាការធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតនៅពេលដែលអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង បានស្លាប់នៅក្នុងរយៈពេលដែលបានកំណត់ជាក់លាក់ណាមួយ ដូចជា ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ឬ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ឬស្លាប់នៅមុនអាយុដែលបានកំណត់ទុកដោយផ្តល់ផលប្រយោជន៍ទៅឲ្យអ្នកទទួលផលដូចបានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យានោះ ។ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងនៅមានជីវិតបន្ទាប់ពីរយៈពេលដែលបាន កំណត់ ទុកក្នុងកិច្ចសន្យានោះអ្នកទទួលផលពុំអាចទទួលផលប្រយោជន៍ពីការធានារ៉ាប់រងនេះឡើយ ។

ការធានារ៉ាប់រងមួយជីវិតកាល ជាកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងដែលធានាលើការស្លាប់របស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ហើយបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងអាចត្រូវបានបង់សម្រាប់រយៈពេលច្បាស់លាស់ ឬមួយជីវិត ។ ក្នុងការធានារ៉ាប់រងមួយជីវិតកាល គេអាចកំណត់ចំនួនបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងដែលត្រូវបង់ក្នុងចំនួនស្មើគ្នាជារៀងរាល់ឆ្នាំ ក្នុងអំឡុងពេលដែលអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងនៅមានជីវិត ។ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ត្រូវផ្តល់ ផលប្រយោជន៍ទៅឲ្យក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកស្លាប់ ឬទៅឲ្យអ្នកទទួលផលណាម្នាក់ដែលមានសិទ្ធិទទួល នៅពេលដែលអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងបានទទួលមរណភាព ។

ការធានារ៉ាប់រងទាយជ្ជទាន ជាការធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតដែលផលប្រយោជន៍បានមកពីការធានារ៉ាប់រងអាចត្រូវផ្តល់ទៅឲ្យអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងនោះនៅរស់រានមានជីវិតក្នុងអំឡុងពេលដែលត្រូវបានធានាដូចបានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា ។ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងបានស្លាប់មុនកាលបរិច្ឆេទដែលបានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យានោះ ផលប្រយោជន៍ត្រូវផ្តល់ទៅឲ្យអ្នកទទួលផលវិញ ។

ការធានារ៉ាប់រងធនលាភ ជាកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងដែលផ្តល់ប្រាក់ចំណូលដល់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងសម្រាប់អាយុកាលចូលនិវត្តន៍ ។

មាត្រា ២៧.-

ចំពោះការធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត ក្រោយពីបានធ្វើសំណងរួចហើយ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមិនអាចទាមទារការផ្ទេរសិទ្ធិពីភាគីជាប់កិច្ចសន្យា ឬពីអ្នកទទួលផលដើម្បីប្តឹងតទល់នឹងតតិយជនឡើយ ។

មាត្រា ២៨.-

បុគ្គលម្នាក់ៗអាចស្នើសុំការធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតរបស់ខ្លួន ឬរបស់តតិយជន កាលបើតតិយជននោះបានយល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរបញ្ជាក់ច្បាស់ពីទឹកប្រាក់ត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ។

ការធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត ត្រូវបានហាមឃាត់ចំពោះ៖

១ - ជនដែលមានវិបត្តិផ្នែកបញ្ញាស្មារតី ។

២ - ជនដែលកំពុងព្យាបាលជំងឺវិកលចរិត ។

មាត្រា ២៩.-

ក្រៅពីនិទ្ទេសចាំបាច់ក្នុងកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងអាយុជីវិតត្រូវបញ្ជាក់ដូចខាងក្រោម៖

១ - គោត្តនាម នាម និងថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់អ្នកដែលត្រូវចុះកិច្ចសន្យា ។

២ - គោត្តនាម និងនាមរបស់អ្នកទទួលផល ប្រសិនបើមាន ។

៣ - ហេតុការណ៍ ឬការកំណត់ដែលត្រូវប្រគល់ឲ្យវិញនូវទឹកប្រាក់ដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ។

៤ - លក្ខខណ្ឌនៃការបន្ធូរបន្ថយ ប្រសិនបើមានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា ។

មាត្រា ៣០.-

អ្នកទទួលផលមិនអាចទទួលផលប្រយោជន៍ពីការធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតបានទេ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងធ្វើអត្តឃាត ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា ៣១.-

អ្នកទទួលផលមិនអាចទទួលផលប្រយោជន៍ពីការធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតបានទេ ប្រសិនបើអ្នកទទួលផលនោះជាចារី សហចារី អ្នកផ្តើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិតក្នុងការប្រព្រឹត្តបទឃាតកម្មទៅលើអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ។

ផ្នែកទី ៤
ការធានារ៉ាប់រងបន្ត

មាត្រា ៣២.-

ការធានារ៉ាប់រងបន្ត ជាកិច្ចប្រតិបត្តិការធានារ៉ាប់រងដែលក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងដើមត្រូវបានធានារ៉ាប់រងដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងផ្សេងទៀត ដែលជាក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តនូវហានិភ័យមួយផ្នែក ឬទាំងស្រុងដែលខ្លួនបានចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ។

ក្នុងករណីធានារ៉ាប់រងបន្ត ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងដើមនៅតែទទួលខុសត្រូវដដែលចំពោះអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ។

ជំពូកទី ៤
ប្រភេទធានារ៉ាប់រងជាកាតព្វកិច្ច
ផ្នែកទី ១
ការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវយានយន្ត

មាត្រា ៣៣.-

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលជាម្ចាស់យានយន្ត ដែលប្រកបអាជីវកម្មក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវមានការធានារ៉ាប់រងយានយន្តរបស់ខ្លួនពីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងណាមួយលើភារៈទទួលខុសត្រូវ ចំពោះរាល់ការខូចខាតបង្កឡើងដល់តតិយជនដែលបណ្តាលមកពីសកម្មភាពនៃយានយន្តរបស់ខ្លួនរួមទាំងរ៉ឺម៉កសណ្តោងគ្រប់ប្រភេទ ។

ការធានារ៉ាប់រងនេះមិនត្រឹមតែមានប្រសិទ្ធភាពចំពោះម្ចាស់យានយន្តប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវមានប្រសិទ្ធភាពផងដែរចំពោះអ្នកបើកបរនិងអ្នកកាន់កាប់ថែទាំយានយន្ត ។

ប្រភេទយានយន្តប្រកបអាជីវកម្មទាំងឡាយដែលត្រូវមានការធានារ៉ាប់រងត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៣៤.-

ប្រភេទយានយន្តផ្សេងទៀតដែលតម្រូវឱ្យមានការធានារ៉ាប់រងជាកាតព្វកិច្ច ក្រៅពីយានយន្តដែលមានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៣៥.-

ចំពោះតតិយជនទាំងឡាយដែលបានទទួលរងគ្រោះដល់រូបរាងកាយ និង/ឬមរណភាពដោយសារយានយន្តដែលមានការធានារ៉ាប់រងបង្កឡើង ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ត្រូវធ្វើសំណងចំពោះរាល់ការខូចខាតអន្តរាយនោះឲ្យបានទាន់ពេលវេលាដែល និងសមស្របតាមកម្រិតនៃការខូចខាត ។

មាត្រា ៣៦.-

ការធានារ៉ាប់រងនេះ គ្របដណ្តប់យ៉ាងតិច ចំពោះជនរងគ្រោះដោយគ្រោះថ្នាក់ចរាចរដែលបានទទួលរងរបួសពិការ ឬមរណភាព ទោះបីជនទាំងនោះត្រូវបានដឹកជញ្ជូនក្នុងយានយន្តដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រងក៏ដោយ ។

ផ្នែកទី ២
ការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវការដ្ឋាន

មាត្រា ៣៧.-

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយដែលជាម្ចាស់ការដ្ឋាន ត្រូវមានការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវការដ្ឋាន ។

នៅពេលបើកការដ្ឋាន បុគ្គលជាម្ចាស់ការដ្ឋានត្រូវមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា ខ្លួនបានចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងជាមួយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងណាមួយរួចហើយ ។

ប្រភេទការដ្ឋានដែលត្រូវមានការធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ផ្នែកទី ៣
ការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវការដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ

មាត្រា ៣៨.-

រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយដែលប្រកបអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរតាមមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននានា ត្រូវមានការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្នកដំណើរដែលជិះតាមមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនរបស់ខ្លួនទោះបីជាមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទាំងនោះចរាចរតាមផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក ផ្លូវអាកាស ឬផ្លូវដែកក៏ដោយ ។

ប្រភេទមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរដែលត្រូវមានការធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL *

ជំពូកទី ៥
ការធានារ៉ាប់រងខ្នាតតូច

មាត្រា ៣៩.-

ការធានារ៉ាប់រងខ្នាតតូច ជាការផ្តល់កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងដល់ប្រជាពលរដ្ឋដែលមានចំណូលទាប ដូចជាការធានារ៉ាប់រងខ្នាតតូចលើទ្រព្យសម្បត្តិ ការធានារ៉ាប់រងខ្នាតតូចលើអាយុជីវិត ការធានារ៉ាប់រងខ្នាតតូចលើរូបរាងកាយ ។

មាត្រា ៤០.-

ការធានារ៉ាប់រងខ្នាតតូច ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៦
គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងនិងការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណ
ផ្នែកទី ១
ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង

មាត្រា ៤១.-

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងទាំងអស់ ទោះបីជារបស់រដ្ឋក្តី ជារបស់ឯកជនក្តី ឬជាក្រុមហ៊ុនចម្រុះក្តីអាចត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើប្រតិបត្តិការធានារ៉ាប់រងនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាតែក្នុងទ្រង់ទ្រាយជាក្រុមហ៊ុនមហាជនទទួលខុសត្រូវមានកម្រិតប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៤២.-

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងទូទៅ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត និងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងខ្នាតតូច អាចផ្ទេរការធានារ៉ាប់រងរបស់ខ្លួនមួយផ្នែក ឬទាំងស្រុងទៅឲ្យក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តបាន ។

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តអាចផ្ទេរការធានារ៉ាប់រងបន្តមួយផ្នែក ឬទាំងស្រុងរបស់ខ្លួន ទៅឲ្យក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តផ្សេងទៀតបាន ។

មាត្រា ៤៣.-

ក្រុមហ៊ុនមហាជនទទួលខុសត្រូវមានកម្រិត អាចស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណធានារ៉ាប់រងណាមួយពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីធ្វើអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងដូចខាងក្រោម៖

- អាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត ។
- អាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងទូទៅ ។
- អាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងបន្ត ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ឃ- អាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងខ្នាតតូច ។

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងទូទៅ និងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត អាចធ្វើអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងសុខភាព និងអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងខ្នាតតូចបាន ។

មាត្រា ៤៤.-

ដើមទុនអប្បបរមាដែលតម្រូវសម្រាប់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងទូទៅ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត និងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្ត ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។ ប៉ុន្តែដើមទុនអប្បបរមាត្រូវជាប្រាក់រៀល មិនត្រូវស្ថិតក្រោមកម្រិតសមមូលនឹង ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន) អេសឌីអ័រ តាមអត្រាពេលចេញអាជ្ញាបណ្ណ ។

ចំពោះដើមទុនអប្បបរមាសម្រាប់អាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងខ្នាតតូច ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤៥.-

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមិនអាចប្រគល់អំណាចដឹកនាំ ចាត់ចែង ទូទាត់ឲ្យដល់បុគ្គលទាំងឡាយណាដែលធ្លាប់ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសជាកំពន្ធនាគារពីបទមជ្ឈិម ឬបទឧក្រិដ្ឋឡើយ ។

ផ្នែកទី ២
ភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រង ជើងសាធានារ៉ាប់រង
និងក្រុមហ៊ុនវាយតម្លៃហានិភ័យធានារ៉ាប់រង

មាត្រា ៤៦.-

ភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រងជារូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលជួសមុខឲ្យក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ធ្វើការណែនាំអំពីការលក់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ការរៀបចំកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ការប្រមូលបុព្វលាភ ការរៀបចំការធ្វើសំណងជាដើម ក្នុងក្របខ័ណ្ឌកំណត់ច្បាស់លាស់នៃកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រង និងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ដោយទទួលកម្រៃជើងសាពីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងនោះ។

ជើងសាធានារ៉ាប់រងជានីតិបុគ្គលដែលធ្វើការក្នុងគោលដៅនៃអត្ថប្រយោជន៍របស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ផ្តល់ជាសេវាប្រឹក្សា ផ្តល់ព័ត៌មានទាក់ទងនឹងប្រភេទធានារ៉ាប់រង លក្ខខណ្ឌ និងបុព្វលាភនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ធ្វើការចរចានិងរៀបចំកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងរវាងអ្នកស្នើសុំការធានារ៉ាប់រងជាមួយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង និងលក់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងដោយទទួលពីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងនូវកម្រៃជើងសាស្របច្បាប់ ។

ក្រុមហ៊ុនវាយតម្លៃហានិភ័យធានារ៉ាប់រង ជានីតិបុគ្គលឯករាជ្យដែលមានភារកិច្ចត្រួតពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ វាយតម្លៃលើការខូចខាត នៅពេលដែលមានហានិភ័យធានារ៉ាប់រងកើតឡើង និងសម្រេចចេញនូវឯកសារស្ដីពីការវាយតម្លៃការខូចខាត សម្រាប់ជាមូលដ្ឋានឲ្យក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងដោះស្រាយសំណង ។ ក្រុមហ៊ុនវាយតម្លៃហានិភ័យធានារ៉ាប់រង ធ្វើសកម្មភាពដោយទទួលថ្លៃឈ្នួលត្រួតពិនិត្យពីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងតាមកិច្ចព្រមព្រៀង ។

ផ្នែកទី ៣
ការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណជានាវ៉ាប់រង

មាត្រា ៤៧.-

គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងដែលធ្វើអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានអាជ្ញាបណ្ណធានារ៉ាប់រងដែលចេញដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុមានសិទ្ធិក្នុងការសម្រេចឬបដិសេធសំណើសុំអាជ្ញាបណ្ណធានារ៉ាប់រងក្នុងរយៈពេល ៩០(កៅសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលពាក្យស្នើសុំដែលមានសំណុំលិខិតគ្រប់គ្រាន់ ។

មាត្រា ៤៨.-

នីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ផ្នែកទី ៤
របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ៤៩.-

ក្នុងអំឡុងពេល ៣(បី)ខែ ក្រោយពេលបញ្ចប់ឆ្នាំហិរញ្ញវត្ថុ ឬក្នុងអំឡុងពេលបន្ថែមណាមួយដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវផ្តល់មកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនូវរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំ ដែលបានត្រួតពិនិត្យរួចហើយដោយសវនករប្រតិស្រុត ។ របាយការណ៍នោះត្រូវស្របតាមស្តង់ដារបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ តាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ។

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំខាងលើនៅក្នុងទម្រង់សង្ខេបមួយតាមការតម្រូវរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៥០.-

គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រង ត្រូវផ្តល់របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុនិងឯកសារផ្សេងៗតាមការតម្រូវរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ៧
អធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង

មាត្រា ៥១.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ មានសិទ្ធិចាត់តាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង ដើម្បីតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងជំរុញការអនុវត្តច្បាប់នេះ ។

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE du PALAIS ROYAL

មន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង មានសិទ្ធិធ្វើអធិការកិច្ចលើក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង និងបំពេញភារកិច្ចផ្សេងទៀតតាមការប្រគល់ជូនរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រងមានសិទ្ធិតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ ស្រាវជ្រាវ និងស៊ើបអង្កេតបទល្មើសក្នុងវិស័យធានារ៉ាប់រង ។

មាត្រា ៥២.-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង ទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ឲ្យពិនិត្យបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះដោយអនុវត្តឲ្យស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្តល់នីតិសម្បទាចំពោះមន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួមរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៥៣.-

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃប្រតិបត្តិការទាក់ទង នឹងការពិនិត្យនិងការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ មន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រងមានសិទ្ធិអំណាចធ្វើការឆែកឆេរ ចាប់យកវត្ថុតាងកោះហៅបុគ្គលពាក់ព័ន្ធ និងបំពេញកិច្ចនីតិវិធីដទៃទៀតដោយអនុវត្តស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធី ព្រហ្មទណ្ឌ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ដែលត្រូវឃាត់ខ្លួនជនសង្ស័យ មន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រងត្រូវទទួលការអនុញ្ញាតជាបឋមពីព្រះរាជអាជ្ញា ទោះបីជាការអនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់មាត់ក៏ដោយ ។

រាល់ប្រតិបត្តិការរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រងក្នុងការពិនិត្យស៊ើបអង្កេតបទល្មើស និងការឃាត់ខ្លួនជនសង្ស័យ ត្រូវអនុវត្តស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

មន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង មានសិទ្ធិស្នើសុំជំនួយពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិនិងអង្គភាពប្រដាប់អាវុធ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដើម្បីចូលរួមបង្ក្រាបបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥៤.-

នៅពេលប្រតិបត្តិការអនុវត្តច្បាប់ មន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង ត្រូវស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានពាក់សញ្ញាសម្គាល់និងសញ្ញាសក្តិ និងត្រូវមានលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម ។

ឯកសណ្ឋាន សញ្ញាសម្គាល់ និងសញ្ញាសក្តិ របស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥៥.-

នៅក្នុងដំណើរការអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង ក្នុងករណីមានភស្តុតាង ឬលទ្ធផលវិភាគផ្ទៀងផ្ទាត់បញ្ជាក់ថា មានការលក់ផលិតផលធានារ៉ាប់រងដែលផ្ទុយពីការអះអាងនៅពេលស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណ មន្ត្រី

អធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រងមានសិទ្ធិចាត់វិធានការផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្នមិនឲ្យលក់ផលិតផលទាំងនោះ ដើម្បីដោះស្រាយតាមនីតិវិធី ។

មាត្រា ៥៦.-

បុគ្គលណាដែលមិនសុខចិត្តចំពោះវិធានការណាមួយរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង អាចប្តឹងតវ៉ាក្នុងរយៈពេល ៤៥(សែសិបប្រាំ)ថ្ងៃ ទៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ គិតចាប់ពីថ្ងៃបានទទួលសេចក្តីសម្រេច ។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវសម្រេចលើបណ្តឹងតវ៉ាក្នុងរយៈពេល ២(ពីរ)ខែ យ៉ាងយូរ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលពាក្យប្តឹង ។

ក្នុងករណីបុគ្គលនោះមិនសុខចិត្តចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ជននោះមានសិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងទៅតុលាការតាមនីតិវិធី ។

មាត្រា ៥៧.-

បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការធ្វើអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៥៨.-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង ដែលបំពេញមុខងារ និងភារកិច្ចប្រកបដោយសុចរិតភាព ត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ។

ជំពូកទី ៨
ការជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុន
ផ្នែកទី ១
ការជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុនដោយស្ម័គ្រចិត្ត

មាត្រា ៥៩.-

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមួយ អាចដំណើរការជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុនដោយស្ម័គ្រចិត្តបាន លុះត្រាតែក្រុមហ៊ុននោះមានស្ថានភាពសាធនភាពគ្រប់គ្រាន់ ។

មាត្រា ៦០.-

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមួយដែលមានស្ថានភាពសាធនភាពគ្រប់គ្រាន់ អាចស្នើសុំជម្រះបញ្ជីដោយស្ម័គ្រចិត្តបាន ក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោមៈ

ក- ការផុតអាយុកាលរបស់ក្រុមហ៊ុន ។

ខ-សេចក្តីសម្រេចរបស់មហាសន្និបាតសាមញ្ញ ឬវិសាមញ្ញរបស់ម្ចាស់ហ៊ុន ដោយអនុលោមតាមលក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុន ។

មាត្រា ៦១.-

អភិបាលក្រុមហ៊ុន ឬម្ចាស់ហ៊ុនម្នាក់ដែលមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតនៅពេលមហាសន្និបាតម្ចាស់ហ៊ុន អាចស្នើឲ្យមានការជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុនដោយស្ម័គ្រចិត្ត ។

មាត្រា ៦២.-

លិខិតកោះអញ្ជើញស្តីពីការប្រជុំរបស់ម្ចាស់ហ៊ុនក្នុងគោលបំណងជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុន ដោយស្ម័គ្រចិត្តដែលស្នើឡើង ត្រូវចែងពីលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុននោះ ។

មាត្រា ៦៣.-

ក្រោយពីទទួលបានសេចក្តីសម្រេចរបស់ម្ចាស់ហ៊ុនស្តីពីការជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុនដោយស្ម័គ្រចិត្ត ក្រុមហ៊ុនត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុនដោយស្ម័គ្រចិត្តមកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៦៤.-

ក្រោយពីទទួលបានពាក្យស្នើសុំជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុនដោយស្ម័គ្រចិត្តរួចមក ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវចេញវិញ្ញាបនបត្រអនុញ្ញាតឲ្យជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុនដោយស្ម័គ្រចិត្តជូនក្រុមហ៊ុនសាមី បន្ទាប់ពីបានពិនិត្យឃើញថាមានមូលហេតុសមស្រប ។

មាត្រា ៦៥.-

បន្ទាប់ពីបានទទួលវិញ្ញាបនបត្រអនុញ្ញាតនោះ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវបញ្ឈប់ការចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងថ្មី និងត្រូវផ្ទេរបណ្ណសន្យារ៉ាប់រងដែលមានស្រាប់ទៅឲ្យក្រុមហ៊ុនផ្សេងទៀត ឲ្យបានមុនការជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុនដោយស្ម័គ្រចិត្ត ។

មាត្រា ៦៦.-

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវតែងតាំងអ្នកជម្រះបញ្ជីដែលមានវិជ្ជាជីវៈប្រកបដោយគុណវុឌ្ឍិនៅក្នុងបញ្ជីប្រតិស្រុតរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៦៧.-

សិទ្ធិអំណាចនិងភារកិច្ចរបស់អ្នកជម្រះបញ្ជីមានដូចខាងក្រោម៖

-ធ្វើជាតំណាងពេញច្បាប់ឲ្យក្រុមហ៊ុនក្នុងការដឹកនាំនិងគ្រប់គ្រងបន្តដោយផ្តាច់មុខរហូតដល់ការជម្រះបញ្ជីត្រូវបានបញ្ចប់

-រៀបចំឡើងវិញនូវរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុរបស់ក្រុមហ៊ុន ដើម្បីធានាឲ្យមានស្ថានភាពពិតនៃគណនីពាក់ព័ន្ធនីមួយៗ ធ្វើជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ការជម្រះបញ្ជីនោះ

-ផ្ទៀងផ្ទាត់ឡើងវិញនូវអត្ថិភាពចលនទ្រព្យនិងអចលនទ្រព្យតាមបញ្ជីសារពើភណ្ឌ និងចាត់វិធានការថែរក្សាទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះឲ្យបានគង់វង្សដើម្បីធានាសមភាពឲ្យម្ចាស់ភាគហ៊ុននិងម្ចាស់បំណុល

-ចេញសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងជាសាធារណៈពីការជម្រះបញ្ជីក្រុមហ៊ុន ដោយដាក់ឱសានវាទឲ្យម្ចាស់បំណុលម្នាក់ៗផ្តល់ឯកសារសំណាងនៃឥណទេយ្យរបស់ខ្លួន ហើយប្រសិនបើម្ចាស់បំណុលណាមិនបានផ្តល់ទាន់ពេលកំណត់នោះ សាមីជនត្រូវបាត់បង់សិទ្ធិទាមទារបំណុលពីអ្នកជម្រះបញ្ជី

-កោះប្រជុំម្ចាស់ភាគហ៊ុនទាំងអស់និងបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធ ក្នុងករណីមានការសម្រេចទទួលយកនិងធ្វើអាជីវកម្មបន្តនូវក្រុមហ៊ុនជាកម្មវត្ថុនៃការជម្រះបញ្ជី ដើម្បីឲ្យធ្វើសេចក្តីសម្រេចឯកភាពគ្នាជាគោលការណ៍ពីកិច្ចការនោះ

-ចេញសេចក្តីប្រកាសបដិសេធចំពោះកិច្ចព្រមព្រៀង ឬលិខិតស្នាមទាំងឡាយណាដែលក្រុមហ៊ុនបានធ្វើឡើងដោយមិនប្រក្រតី ឬមិនស្របច្បាប់ នៅមុនពេលចាប់ផ្តើមនីតិវិធីនៃការជម្រះបញ្ជី

-រៀបចំបញ្ជីរាយនាមកូនបំណុលទាំងអស់ជាមួយនឹងទឹកប្រាក់ដែលនៅជំពាក់ក្រុមហ៊ុនដោយរាប់បញ្ចូលទាំងម្ចាស់ហ៊ុនផងដែរប្រសិនបើមាន ហើយតឹងទារបំណុលទាំងនោះតាមគ្រប់វិធីទោះមិនទាន់ដល់កាលកំណត់ក្តី

-រៀបចំបញ្ជីរាយនាមម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាមួយនឹងទឹកប្រាក់ដែលត្រូវទូទាត់សង ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងប្រាក់ពន្ធដារដែលនៅជំពាក់រដ្ឋ និងប្រាក់បៀវត្សរ៍របស់កម្មករនិយោជិតតាមច្បាប់ជាធរមាន

-ជម្រះទ្រព្យសកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុនតាមការលក់ចេញឬតាមគ្រប់វិធីផ្សេងទៀត

-ជម្រះទ្រព្យអកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុនតាមការទូទាត់សងបំណុលទៅតាមលទ្ធភាពជាក់ស្តែង ដោយអនុវត្តតាមអាទិភាព ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៨៦ នៃច្បាប់នេះ

-រៀបចំតារាងតុល្យការនៃការជម្រះបញ្ជី បែងចែកទឹកប្រាក់ជាលទ្ធផលនៃការជម្រះបញ្ជីឲ្យម្ចាស់ភាគហ៊ុន និងជម្រះគណនីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ទុកជាការបញ្ចប់ការជម្រះបញ្ជីជាស្ថាពរ ។

សិទ្ធិអំណាច និងភារកិច្ចរបស់អ្នកជម្រះបញ្ជីត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការតាមដាន និងការត្រួតពិនិត្យរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុមានសិទ្ធិចេញប្រកាសស្តីពីការបំពេញបន្ថែមសិទ្ធិអំណាចនិងភារកិច្ចរបស់អ្នកជម្រះបញ្ជី ។

មាត្រា ៦៨.-

ក្នុងការជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុនដោយស្ម័គ្រចិត្តអ្នកជម្រះបញ្ជីត្រូវអនុវត្តនីតិវិធីដូចខាងក្រោម៖

-ចុះផ្សាយលិខិតជូនដំណឹងស្តីពីការរំលាយក្រុមហ៊ុនជាបន្ទាន់សម្រាប់រយៈពេល ២(ពីរ) សប្តាហ៍ជាប់ៗគ្នានៅក្នុងសារព័ត៌មានដែលបោះផ្សាយឬចែកចាយនៅក្នុងកន្លែងដែលក្រុមហ៊ុនមានទីស្នាក់ការចុះបញ្ជីពិតប្រាកដ ឬបោះពុម្ពផ្សាយដទៃទៀតដូចកំណត់នៅក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

-កោះប្រជុំជាមួយម្ចាស់ហ៊ុន កូនបំណុល និងម្ចាស់បំណុលដោយឡែក ឬរួមគ្នាតាមការចាំបាច់

-នៅក្នុងរយៈពេល ១៥(ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃ យ៉ាងយូរបំផុតគិតពីថ្ងៃបញ្ចប់កិច្ចប្រជុំចុងក្រោយខាងលើ អ្នកជម្រះបញ្ជីត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ជូនក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវកំណត់ហេតុនៃអង្គប្រជុំទាំងនោះ បញ្ជីរាយនាមនៃកូនបំណុល បញ្ជីរាយនាមនៃម្ចាស់បំណុលដែលមានការទទួលស្គាល់ និងបញ្ជីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ក្រុមហ៊ុនជាកម្មវត្ថុនៃការជម្រះបញ្ជីនោះ ។

បន្ទាប់ពីទទួលបានសេចក្តីសម្រេចឯកភាពនេះពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុរួច ទើបអ្នកជម្រះបញ្ជីអាចអនុវត្តការកិច្ចរបស់ខ្លួនរហូតដល់ចប់ទាំងស្រុង ។

-នៅក្នុងរយៈពេល ៧(ប្រាំពីរ)ថ្ងៃ យ៉ាងយូរបំផុតគិតពីថ្ងៃបញ្ចប់ការជម្រះបញ្ជី អ្នកជម្រះបញ្ជីត្រូវដាក់ជូនក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុនូវរបាយការណ៍ស្តីពីលទ្ធផលនៃការជម្រះបញ្ជី និងសេចក្តីប្រកាសពីការបញ្ចប់ការជម្រះបញ្ជីនោះជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៦៩.-

បន្ទាប់ពីទទួលបានសេចក្តីប្រកាសស្តីពីការបញ្ចប់ការជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុនដោយស្ម័គ្រចិត្ត ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវដកហូតអាជ្ញាបណ្ណជានារ៉ាប់រងក្នុងរយៈពេល ៣(បី)ខែ យ៉ាងយូរ ។

មាត្រា ៧០.-

ក្រោយពេលដែលការជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុនដោយស្ម័គ្រចិត្តត្រូវបានបញ្ចប់ អភិបាលក្រុមហ៊ុនត្រូវធ្វើសេចក្តីប្រកាសពីការរំលាយក្រុមហ៊ុនទៅឲ្យមន្ត្រីទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុននៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

នៅពេលទទួលសេចក្តីប្រកាសពីការរំលាយក្រុមហ៊ុន មន្ត្រីទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុននៃក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវចេញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការរំលាយក្រុមហ៊ុន ។

ក្រុមហ៊ុនត្រូវបញ្ចប់អត្ថិភាពគតិយុត្តរបស់ខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃដែលមានចុះនៅក្នុងវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការរំលាយក្រុមហ៊ុន ។

មាត្រា ៧១.-

នៅក្នុងរយៈពេលនៃការជម្រះបញ្ជីដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់ក្រុមហ៊ុន ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឬភាគីដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធអាចស្នើសុំទៅតុលាការ ដើម្បីឲ្យដាក់ការជម្រះបញ្ជីក្រុមហ៊ុនដោយស្ម័គ្រចិត្តក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ ។

មាត្រា ៧២.-

ប្រសិនបើសកម្មភាពរបស់អ្នកជម្រះបញ្ជីត្រូវបានរារាំង ឬបង្អាក់ដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអ្នកជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុនដោយស្ម័គ្រចិត្តអាចប្រើប្រាស់សិទ្ធិប្តឹងតវ៉ាទៅតុលាការ បន្ទាប់ពីបានរាយការណ៍ជូនក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ផ្នែកទី ២
កិច្ចអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន

មាត្រា ៧៣.-

ប្រសិនបើក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមួយមានបញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុធ្ងន់ធ្ងរ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុមានសិទ្ធិតែងតាំងអភិបាលបណ្តោះអាសន្នមួយរូប សម្រាប់រយៈពេលមិនលើសពី ៣(បី)ខែ ដំបូង ដើម្បីស្តារក្រុមហ៊ុនឡើងវិញ ។

ប្រសិនបើចាំបាច់ អាណត្តិរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នអាចត្រូវបានពន្យារពេល ៣(បី)ខែបន្ថែមទៀត ។

មាត្រា ៧៤.-

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវតែងតាំងអភិបាលបណ្តោះអាសន្នដែលមានវិជ្ជាជីវៈប្រកបដោយគុណវុឌ្ឍិនៅក្នុងបញ្ជីប្រតិស្រុតរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៧៥.-

អភិបាលបណ្តោះអាសន្នមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រង និងដឹកនាំការងាររបស់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងនោះ ។ តួនាទីសំខាន់របស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នរួមមាន ការវាយតម្លៃសាធនភាពរបស់ក្រុមហ៊ុន និងចាត់វិធានការប្រុងប្រយ័ត្នដើម្បីស្តារស្ថានភាពក្រុមហ៊ុនឡើងវិញ និងការពារផលប្រយោជន៍សាធារណជន។

មាត្រា ៧៦.-

ក្នុងដំណាក់កាលនៃកិច្ចអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន បទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ៤ អានុភាពនៃការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធននៃច្បាប់ស្តីពីក្ស័យធន ត្រូវយកមកអនុវត្តផងដែរ ។

មាត្រា ៧៧.-

ប្រសិនបើការវាយតម្លៃបង្ហាញថាក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងនោះអាចមានសាធនភាពគ្រប់គ្រាន់ និងអាចអនុវត្តតាមច្បាប់និងរាល់វិធានការប្រុងប្រយ័ត្ន អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ទៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីលុបចោលវិធានការប្រុងប្រយ័ត្នទាំងឡាយដែលបានដាក់ចេញទល់នឹងក្រុមហ៊ុននេះ ហើយកិច្ចអភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានបញ្ចប់ ។

មាត្រា ៧៨.-

ប្រសិនបើការវាយតម្លៃបង្ហាញថា ក្រុមហ៊ុនជានាក់ប់រងនោះអាចមានសាធនភាពគ្រប់គ្រាន់ ប៉ុន្តែមិនអាចអនុវត្តតាមច្បាប់ និងរាល់វិធានការប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងរយៈពេល ៣(បី)ខែ បានទេក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវដកហូតអាជ្ញាបណ្ណរបស់ក្រុមហ៊ុនជាបណ្តោះអាសន្ន ហើយកិច្ចអភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវប្តូរទៅជាការជម្រះបញ្ជីរំលាយក្រុមហ៊ុនដោយស្ម័គ្រចិត្ត ។

នីតិវិធីនៃការជម្រះបញ្ជីដោយស្ម័គ្រចិត្ត ត្រូវគោរពតាមនីតិវិធីដែលមានចែងក្នុងផ្នែកទី ១ នៃជំពូកនេះ ។

មាត្រា ៧៩.-

ប្រសិនបើការវាយតម្លៃបង្ហាញថាក្រុមហ៊ុនជានាក់ប់រងស្ថិតក្នុងអសាធនភាព ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវដកហូតអាជ្ញាបណ្ណជានាក់ប់រងរបស់ក្រុមហ៊ុន ហើយកិច្ចអភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវប្តូរទៅជាការជម្រះបញ្ជីក្រុមហ៊ុនតាមផ្លូវតុលាការ ។

មាត្រា ៨០.-

ប្រសិនបើសកម្មភាពរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានរាំង ឬបង្អាក់ដោយក្រុមហ៊ុនជានាក់ប់រងអភិបាលបណ្តោះអាសន្នអាចប្រើប្រាស់សិទ្ធិប្តឹងតវ៉ាទៅតុលាការ បន្ទាប់ពីបានរាយការណ៍ជូនក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ផ្នែកទី ៣
ការជម្រះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការ

មាត្រា ៨១.-

អនុលោមតាមមាត្រា ៧៩ ខាងលើ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវដាក់ពាក្យប្តឹងទៅតុលាការដើម្បីចាប់ផ្តើមនីតិវិធីជម្រះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការ ។

មាត្រា ៨២.-

តុលាការត្រូវជ្រើសរើសអ្នកជម្រះបញ្ជីដែលមានវិជ្ជាជីវៈប្រកបដោយគុណវុឌ្ឍិនៅក្នុងបញ្ជីប្រតិស្រុតរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

អភិបាលបណ្តោះអាសន្នក៏អាចត្រូវបានជ្រើសរើសជាអ្នកជម្រះបញ្ជីដោយតុលាការផងដែរ ។

មាត្រា ៨៣.-

អ្នកជម្រះបញ្ជីត្រូវជម្រះទ្រព្យសម្បត្តិ និងទូទាត់សំណងចំពោះបំណុលទាំងអស់របស់ក្រុមហ៊ុនក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ និងដោយអនុលោមទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះនិងច្បាប់ស្តី

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

អ្នកជម្រះបញ្ជីអនុវត្តតួនាទី និងសិទ្ធិអំណាចរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងដំណាក់កាលជម្រះបញ្ជី ដែលមានកំណត់ដោយច្បាប់ស្តីពីក្ស័យធន លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិដោយឡែកក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៨៤.-

ប្រសិនបើសកម្មភាពរបស់អ្នកជម្រះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការត្រូវបានរារាំង ឬបង្អាក់ដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង អ្នកជម្រះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការអាចប្រើប្រាស់សិទ្ធិដើម្បីប្តឹងតវ៉ាទៅតុលាការ ។

ផ្នែកទី ៤
បទប្បញ្ញត្តិរួមនៃការជម្រះបញ្ជី

មាត្រា ៨៥.-

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឬអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬអ្នកជម្រះបញ្ជីត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមដល់ព្រះរាជអាជ្ញា ឬមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ដោយត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មានកំណត់ហេតុ លិខិត និងវត្ថុតាងទាំងអស់ ដែលទាក់ទង នឹងបទល្មើសនោះភ្ជាប់មកជាមួយផង ប្រសិនបើពិនិត្យឃើញថាមានការប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៨៦.-

លំដាប់អាទិភាពនៃការសងបំណុលត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

ក-លាភការនិងសោហ៊ុយចំណាយផ្សេងៗដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងការជម្រះបញ្ជី ។

ខ-បណ្តឹងទាមទាររបស់អ្នកទាមទារសំណងធានារ៉ាប់រង ។

គ-បណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ។

ឃ-ប្រាក់បៀវត្សរ៍បុគ្គលិកនិងកម្មករនិយោជិត សោហ៊ុយរដ្ឋបាល ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី និងពន្ធផ្សេងៗទៀតរបស់តុលាការ ។

ង-បណ្តឹងទាមទារដែលមានកិច្ចធានា ។

ច-ពន្ធដាររបស់រដ្ឋដែលមិនបានតម្កល់លិខិតជូនដំណឹង ។

ឆ-បណ្តឹងទាមទារគ្មានកិច្ចធានាទាំងអស់ដែលបានទទួលស្គាល់ ។

មាត្រា ៨៧.-

ក្នុងការជម្រះបញ្ជីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ទោះបីក្រុមហ៊ុនស្ថិតក្នុងអសាធនភាពឬមានសាធនភាព ការវាយតម្លៃទ្រព្យសម្បត្តិនិងសំណងទាំងអស់ រួមបញ្ចូលទាំងសំណងនៃបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ណែនាំរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៨៨.-

លាភការនិងសោហ៊ុយចំណាយផ្សេងៗ សម្រាប់កិច្ចអភិបាលបណ្តោះអាសន្ននិងការជម្រះបញ្ជី

ត្រូវគិតដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃអត្រាតម្លៃថ្លៃជីវៈ និងជាបន្ទុកចំណាយដោយស្វ័យប្រវត្តិរបស់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវចេញប្រកាសសម្រាប់គ្រប់គ្រងអត្រាប្រាក់បំណាច់សម្រាប់អភិបាលបណ្ដោះអាសន្ន ។

ជំពូកទី ៩
ការផ្សះផ្សាវិវាទ

មាត្រា ៨៩.-

ចំពោះគ្រប់វិវាទដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រង ភាគីណាមួយនៃភាគីវិវាទអាចនាំយកវិវាទទៅជូនក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីសម្រុះសម្រួលធ្វើការផ្សះផ្សាវិវាទមុន នឹងប្ដឹងទៅវេទិកាមជ្ឈត្តកម្ម ឬតុលាការមានសមត្ថកិច្ចលើកលែងតែរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៩០.-

ក្រោយពីភាគីបានដាក់វិវាទជូនក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុរួច ហើយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវសាកសួរភាគីទាំងសងខាង និងព្យាយាមផ្សះផ្សាវិវាទដោយផ្អែកលើច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុអំពីលទ្ធផលនៃការផ្សះផ្សាវិវាទ ដោយមានបញ្ជាក់ការយល់ព្រម ឬមិនយល់ព្រមរបស់ភាគីលើការផ្សះផ្សាវិវាទ ។ កំណត់ហេតុផ្សះផ្សាវិវាទត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយតំណាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងភាគីទាំងសងខាង និងត្រូវចម្លងជូនដល់គ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ។

រាល់កិច្ចព្រមព្រៀងផ្សះផ្សាវិវាទដែលបានធ្វើឡើងនៅចំពោះមុខក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវមានអានុភាពអនុវត្តភ្លាម ។

មាត្រា ៩១.-

ក្នុងពេលផ្សះផ្សាវិវាទ នៅពេលដែលក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុបញ្ជាក់ថា អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងមានកំហុស ហើយសាមីខ្លួនព្រមទទួលស្គាល់កំហុសនោះ រាល់ការទាមទារទាំងឡាយរបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងដែលមានចែងក្នុងលក្ខខណ្ឌទូទៅនៃបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង នឹងត្រូវចាត់ទុកជាអសារបង់ ។

មាត្រា ៩២.-

ក្នុងករណីដែលគ្មានការសះជានឹងគ្នា ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបញ្ជូនកំណត់ហេតុនៃការមិនសះជាទៅកាន់វេទិកាមជ្ឈត្តកម្ម ឬប្ដឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។ អាជ្ញាយុកាលនៃបណ្ដឹងទៅវេទិកាមជ្ឈត្តកម្ម ឬបណ្ដឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចមានរយៈពេល ៩០(កៅសិប)ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃដែលភាគីមិនបានសះជានឹងគ្នា បើពុំនោះទេ សិទ្ធិប្ដឹងនោះ នឹងត្រូវបាត់បង់ ។

អាជ្ញាយុកាលនៃបណ្តឹងទៅវេទិកាមជ្ឈត្តកម្មឬតុលាការមានសមត្ថកិច្ចត្រូវបានរលត់ដោយស្វ័យប្រវត្តិ ក្នុងករណីមានការព្រមព្រៀងសះជានឹងគ្នារវាងគូភាគី និងមានការបញ្ជាក់ពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុពីការសះជានោះ ។

មាត្រា ៦៣.-

នីតិវិធីនៃការផ្សះផ្សាវិវាទត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ១០
ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ

មាត្រា ៦៤.-

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុអាចដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យចំពោះក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងណាមួយ ប្រសិនបើក្រុមហ៊ុននោះបង្កសកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

ក- ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងធ្វើប្រតិបត្តិការអាជីវកម្ម ដែលធ្វើឲ្យខូចប្រយោជន៍ដល់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ម្ចាស់បំណុល ឬសាធារណជន ។

ខ- ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបង្កើនចំណាយរបស់ខ្លួនខ្ពស់ហួសហេតុ ធៀបនឹងចំណូលបុព្វលាភដែលទទួលបាន ។

គ- ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមិនបានចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មក្នុងរយៈពេល ០៦(ប្រាំមួយ) ខែ បន្ទាប់ពីទទួលបានអាជ្ញាបណ្ណ ។

ឃ- ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងប្រព្រឹត្តល្មើស នឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀត ដែលពាក់ព័ន្ធ នឹងវិស័យធានារ៉ាប់រង ។

មាត្រា ៦៥.-

ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យមានដូចខាងក្រោម៖

ក- បញ្ឈប់ការលក់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងថ្មី ។

ខ- បញ្ឈប់ការអនុញ្ញាតសកម្មភាពអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងថ្មីឬការទិញលក់ផ្សេងៗ ។

គ- បញ្ឈប់សកម្មភាពផ្សេងៗរបស់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ប្រសិនបើយល់ឃើញថាស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុមិនមានភាពរឹងមាំ ។

ឃ- ដាក់កំហិតលើការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ក្រុមហ៊ុន ។

ង- ផ្ទេរបណ្ណសន្យារ៉ាប់រងដែលមិនទាន់ផុតកំណត់មួយផ្នែក ឬទាំងស្រុងរបស់ក្រុមហ៊ុន ។

ច- បញ្ឈប់មុខងាររបស់នាយកនិងអ្នកគ្រប់គ្រង ។

ឆ- ដកហូតអាជ្ញាបណ្ណធានារ៉ាប់រងរបស់ក្រុមហ៊ុន ។

មាត្រា ៩៦.-

នីតិវិធីនិងកម្រិតនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ១១

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៩៧.-

បុគ្គលជាម្ចាស់យានយន្តដែលមិនមានការធានារ៉ាប់រងជាកាតព្វកិច្ចស្របតាមមាត្រា ៣៣ និងមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់នេះ ហើយដែលយានយន្តត្រូវបានយកទៅធ្វើចរាចរណ៍នៅលើផ្លូវថ្នល់សាធារណៈនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១៥ ០០០(ដប់ប្រាំពាន់)រៀល ទៅ ១ ៥០០ ០០០ (មួយលានប្រាំសែន)រៀល និងតម្រូវឲ្យមានការធានារ៉ាប់រង ។

បុគ្គលដែលជាម្ចាស់ការដ្ឋាន ហើយបានបើកការដ្ឋានដោយមិនមានការធានារ៉ាប់រងការៈទទួលខុសត្រូវការដ្ឋានស្របតាមមាត្រា ៣៧ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ៥០០ ០០០ (មួយលានប្រាំសែន)រៀល ទៅ ១៥០ ០០០ ០០០(មួយរយហាសិបលាន)រៀល និងតម្រូវឲ្យមានការធានារ៉ាប់រង ។

បុគ្គលដែលប្រកបអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរតាមមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននានា ហើយមិនមានការធានារ៉ាប់រងការៈទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្នកដំណើរដែលជិះតាមមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនស្របតាមមាត្រា ៣៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ៥០០ ០០០ (មួយលានប្រាំសែន) រៀល ទៅ ១៥០ ០០០ ០០០(មួយរយហាសិបលាន)រៀល និងតម្រូវឲ្យមានការធានារ៉ាប់រង ។

មាត្រា ៩៨.-

បុគ្គលដែលប្រគល់អំណាចដឹកនាំ ចាត់ចែង និងទូទាត់ឲ្យដល់បុគ្គលណាដែលធ្លាប់ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសចារី សហចារី អ្នកផ្តើមគំនិត ឬអ្នកសមគំនិត ចំពោះបទល្មើសទាំងឡាយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ទៅ ៥០ ០០០ ០០០(ហាសិបលាន)រៀល និងត្រូវដកហូតអាជ្ញាបណ្ណធានារ៉ាប់រង ។

មាត្រា ៩៩.-

បុគ្គលដែលធ្វើអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងដោយគ្មានអាជ្ញាបណ្ណ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួន ៥០ ០០០ ០០០(ហាសិបលាន)រៀល ទៅ ១០០ ០០០ ០០០(មួយរយលាន)រៀល និងត្រូវបញ្ឈប់អាជីវកម្មជាបន្ទាន់ ។

ក្នុងករណីមិនរាងចាល បុគ្គលនោះត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចខាងក្រោម៖

- ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០១(មួយ)ឆ្នាំ ទៅ ០៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០ ០០០(មួយរយលាន)រៀល ទៅ ២០០ ០០០ ០០០ (ពីររយលាន) រៀល
- ចំពោះនីតិបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២០០ ០០០ ០០០(ពីររយលាន)រៀល ទៅ ៤០០ ០០០ ០០០(បួនរយលាន)រៀល និងមិនអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក្នុងរយៈពេលកំណត់ណាមួយ ។

មាត្រា ១០០.-

អភិបាល នាយក អ្នកគ្រប់គ្រងគ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រង អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងអ្នកជម្រះបញ្ជី ដែលប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយដែលជាការរំលោភលើទំនុកចិត្ត ឬប្រព្រឹត្តអំពើរំលោភអំណាចក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនក្នុងគោលបំណងទទួលផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ឬដល់តតិយជន ឬក្នុងគោលបំណងធ្វើឲ្យខូចខាតដល់គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រង ហើយបណ្តាលឲ្យមានការខូចខាតដល់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០២(ពីរ)ឆ្នាំ ទៅ ០៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន)រៀល ទៅ ៥០ ០០០ ០០០(ហាសិបលាន)រៀល ។

មាត្រា ១០១.-

អ្នករាជការសាធារណៈ ឬពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោតដែលរារាំង ឬជ្រៀតជ្រែកដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រងក្នុងការបំពេញមុខងារ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០២(ពីរ)ឆ្នាំទៅ ០៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀលទៅ ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន)រៀល ។

មាត្រា ១០២.-

បុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តបទឆបោកក្នុងវិស័យធានារ៉ាប់រង ត្រូវផ្តន្ទាទោសដោយយោងបទប្បញ្ញត្តិព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា ១០៣.-

បុគ្គលដែលធ្វើអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងដែលបានក្លែងបន្លំឯកសារ ឬផ្សព្វផ្សាយ ឬផ្តល់ព័ត៌មានមិនពិតដែលនាំឲ្យខូចប្រយោជន៍ដល់សាធារណជន ឬបំភ័ន្តអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចខាងក្រោម៖

- ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០១ (មួយ)ឆ្នាំទៅ ០៣ (បី)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល ទៅ ១៥០ ០០០ ០០០ (មួយរយ ហាសិបលាន)រៀល

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL
ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង

- ចំពោះនីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពិន័យជាប្រាក់ពី ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ទៅ ៣០០ ០០០ ០០០ (បីរយលាន)រៀល ។

មាត្រា ១០៤.-

បុគ្គលដែលធ្វើអាជីវកម្មជានាវ៉ាប់រង ដែលបានបំផ្លាញភស្តុតាងនៃបទល្មើសក្នុងវិស័យជានាវ៉ាប់រង ក្នុងគោលបំណងធ្វើជាឧបសគ្គដល់ការស្រាវជ្រាវរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ច ឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចខាងក្រោម៖

- ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០១(មួយ) ឆ្នាំទៅ ០៣(បី) ឆ្នាំនិងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥ ០០០ ០០០ (ប្រាំលាន)រៀលទៅ ១៥០ ០០០ ០០០ (មួយរយហាសិបលាន) រៀល
- ចំពោះនីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២០០ ០០០ ០០០(ពីររយលាន)រៀល ទៅ ៤០០ ០០០ ០០០(បួនរយលាន)រៀល ។

មាត្រា ១០៥.-

បុគ្គលធ្វើអាជីវកម្មជានាវ៉ាប់រង ដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសទាក់ទងនឹងបទសម្អាតប្រាក់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដោយបទប្បញ្ញត្តិព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

មាត្រា ១០៦.-

បុគ្គលធ្វើអាជីវកម្មជានាវ៉ាប់រង ដែលទម្លាយការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈជានាវ៉ាប់រងដែលកំណត់ដោយគ្រឹះស្ថានជានាវ៉ាប់រងហើយបណ្តាលឲ្យខូចប្រយោជន៍ដល់គ្រឹះស្ថានជានាវ៉ាប់រងនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចខាងក្រោម៖

- ចំពោះរូបវន្តបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០១(មួយ)ខែ ទៅ០១(មួយ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥ ០០០ ០០០(ប្រាំលាន)រៀល ទៅ ១៥០ ០០០ ០០០ (មួយរយហាសិបលាន)រៀល
- ចំពោះនីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២០០ ០០០ ០០០(ពីររយលាន)រៀល ទៅ ៤០០ ០០០ ០០០ (បួនរយលាន)រៀល ។

មាត្រា ១០៧.-

ចំពោះរូបវន្តបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០០ មាត្រា ១០១ មាត្រា ១០៣ មាត្រា ១០៤ និងមាត្រា ១០៦ នៃច្បាប់នេះ តុលាការអាចប្រកាសទោសបន្ថែមមួយ ឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៣ (ប្រភេទនៃទោសបន្ថែម) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

ចំពោះនីតិបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០៣ មាត្រា ១០៤ និងមាត្រា ១០៦ នៃច្បាប់នេះ តុលាការអាចប្រកាសទោសបន្ថែមមួយ ឬច្រើនដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៦៨ (ប្រភេទទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ខ្លឹមសារ បែបបទ និងនីតិវិធីសម្រាប់ការអនុវត្តទោសបន្ថែមទាំងនេះ ត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ១០៨.-

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចកំណត់និងធ្វើការពិន័យអន្តរការណ៍ចំពោះគ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងទាំងឡាយដែលមិនគោរពតាមការណែនាំរបស់ក្រសួង ។

បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការធ្វើពិន័យអន្តរការណ៍ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ១០៩.-

ចំពោះបទល្មើសទាំងឡាយណាដែលពុំមានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ។

ជំពូកទី ១២

បទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក

មាត្រា ១១០.-

ការធានារ៉ាប់រងដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ដល់រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលជាអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងចំពោះហានិភ័យទាំងឡាយ ទោះជាប្រភេទធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតក្ដី ឬជាប្រភេទធានារ៉ាប់រងទូទៅក្ដី អាចជាការចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងជាមួយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងក្រៅស្រុក ។ ប្រភេទកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១១១.-

ការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវយានយន្ត មិនអនុវត្តចំពោះការខូចខាតបណ្ដាលមកពីគ្រោះថ្នាក់ដែលកើតឡើងនៅក្រៅភូមិសាស្ត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឡើយ លើកលែងតែមានកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ឬពហុភាគីផ្សេងពីនេះ ។

ជំពូកទី ១៣

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១១២.-

អាជ្ញាបណ្ណធានារ៉ាប់រងដែលបានផ្ដល់ជូនគ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងទាំងអស់ អនុលោមតាមច្បាប់ស្ដីពីការធានារ៉ាប់រងដែលប្រកាសឲ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០០/០២ ចុះថ្ងៃទី ២៥ កក្កដា ឆ្នាំ២០០០ នៅបន្តសុពលភាពហូតដល់ផុតកាលកំណត់នៃអាជ្ញាបណ្ណ ទោះបីជាច្បាប់នេះចាប់ផ្ដើមអនុវត្តក៏ដោយ ។

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS

ក្នុងរយៈពេល ០៦(ប្រាំមួយ)ខែ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទអនុវត្តច្បាប់នេះ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងទាំងឡាយដែលបាន និងកំពុងប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបំពេញដើមទុនអប្បបរមាឲ្យបានគ្រប់ចំនួន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨៤ នៃច្បាប់នេះ។

ជំពូកទី១៤
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១១៣ .-

ច្បាប់ស្តីពីការធានារ៉ាប់រងដែលប្រកាសឲ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០០/០២ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០០ ត្រូវបាត់បង់អានុភាពអនុវត្តចាប់ពីថ្ងៃដែលច្បាប់នេះត្រូវបានអនុវត្ត លើកលែងតែករណីដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១១២ នៃជំពូកទី ១៣ ស្តីពីអន្តរប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

បទដ្ឋានគតិយុត្តក្រោមច្បាប់ទាក់ទង នឹងច្បាប់ស្តីពីការធានារ៉ាប់រងដែលប្រកាសឲ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០០/០២ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០០ ត្រូវបន្តអានុភាពអនុវត្តរហូតមានបទដ្ឋានថ្មីមកជំនួស លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិណាដែលផ្ទុយ នឹងស្មារតីនៃច្បាប់នេះ។

ច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តក្រោយរយៈពេល ០៦(ប្រាំមួយ) ខែ បន្ទាប់ពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាន។

មាត្រា ១១៤ .-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយ នឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង ថ្ងៃទី ១៥ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៤

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

៣៧-១៤០៨. ១០២៨

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខា

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ហត្ថលេខា

អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន

លេខ: ១០៧៣ស.ណ

សំណៅដែលមានតម្លៃជាការចែកផ្សាយ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៩ ខែ ៧ ឆ្នាំ២០១៤

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ស៊ុយ សុខា

NS/RKM/0814/021

PREAH RACH KRAM

WE,

PREAH BAT SAMDECH NORODOM SIHAMONY,

KING OF THE KINGDOM OF CAMBODIA

- Having seen the Constitution of the Kingdom of Cambodia
- Having seen Royal Kret No. NS/RKT/0913/903 of 24 September 2103 regarding the Appointment of the Royal Government of the Kingdom of Cambodia
- Having seen Royal Kram No. 02/NS/94 of 20 July 1994 promulgating the Law on the Organization and Functioning of the Council of Ministers
- Having seen Royal Kram No. NS/RKM/0196/18 of 24 January 1996 promulgating the Law on the Establishment of the Ministry of Economy and Finance
- Having seen the proposal of Samdech Hun Sen, Prime Minister of the Kingdom of Cambodia

PROMULGATE

The Law on Insurance was adopted by the National Assembly on 27 June 2014 at its 2nd session, 5th legislature and entirely reviewed by the Senate on its form and legal concepts on 21 July 2014 at its 5th session of the 3rd legislature and include the following provisions:

LAW

ON

INSURANCE

CHAPTER I
GENERAL PROVISIONS

Article 1

The objectives of this Law are to ensure:

- sustainable development of insurance sector;
- public interest and confidence in the insurance services;
- consistency with the International Insurance Fundamental Principles ; and
- benefits for the natural and legal person who are the insured person.

Article 2

This Law aims to:

- strengthen the management and supervision of insurance business;
- determine the management of insurance operations and the carrying on of insurance business; and
- encourage competition, fairness and transparency in the insurance sector.

Article 3

This Law applies to all insurance activities in the Kingdom of Cambodia save for provisions separately provided in Chapter 12 of this Law.

Article 4

Terms used in this Law have the following meanings:

- **Insurance** refers a creation of an insurance contract in which an insured person shall pay the insurance premium to insurance company, and insurance company shall compensate for property damage or loss caused by accident, or make compensation when the insured person is dead, injured, disabled or ill, or when the insured person reaches the maturity which both parties agreed upon as specified in the insurance contract.
- **Compulsory insurance** refers to a creation of an insurance contract in which the insured person is required to perform his/her obligations as determined by law and regulations on insurance for the purpose of serving and protecting the public interest.
- **Insurance contract** refers to a written agreement made between insurance company and the insured person whereby the insurance company agrees to take any specific risks in return for a payment of premium by the insured person.
- **Cover note** refers to a temporary document issued by insurance company or by insurance agent instead of definitive insurance policy.
- **Insurance company** refers to Life Insurance Company, General Insurance Company, Micro-Insurance Company and Reinsurance Company.
- **Insurance institution** refers to Insurance Company, Insurance Agent, Insurance Broker and Insurance Risk Evaluation Company.
- **Insurance policy** refers to legally binding documents issued by insurance company which state the important contents and detailed conditions as agreed between the insurance company and the insured person in the insurance contract. The insurance policy shall be attached with insurance certificate or any other relevant documents.

- **Personal accident Insurance policy** refers to an insurance contract whereby its interest which is in cash or its indemnity interest which is in kind or its interest of collective indemnity which is both in cash and in kind will be provided to the insured person upon the occurrence of an accident, the risk of such being insured.
- **Insurance premium** refers to an amount of money to be paid by the insured person to insurance company as scheduled by the insurance company in the insurance policy.
- **Transitional penalty** refers to penalty in cash against acts of the insurance company which does not follow the instruction of the insurance regulator.
- **Owner of insurance policy** refers to a natural or legal person having legal rights over the insurance policy.
- **Insurance certificate** refers to documents issued by an insurance company to certify that the insured person has purchased the insurance from the insurance company.
- **Insurance indemnity** refers to indemnity made in cash or in kind, or collective indemnity, both in cash and in kind, to be paid by the insurance company.
- **Administrator** refers a temporary manager/director appointed by the Ministry of Economy and Finance to perform duties in the insurance company prior to liquidation so as to evaluate an insolvency status of the insurance company.
- **Liquidator** refers to a natural person appointed by the Ministry of Economy and Finance or the court to resolve and pay the debts when the insurance company is under liquidation.
- **Insured person** refers to a natural or legal person who purchases insurance policy, and in some cases may be both the owner of insurance policy and the insured person.
- **Beneficiary** refers to a third party to a contract that has been determined as having legal rights to receive any interest payable under any contracts which are related to only life insurance.
- **Insurance applicant** refers to a natural or legal person who may become an insured person in the future and has fulfilled and signed a written form/application of the insurance company describing personal circumstances.
- **Motor Vehicle** refers to vehicles which are powered by engine to move either in water or on land.

CHAPTER 2
COMPETENT INSTITUTION

Article 5

The Ministry of Economy and Finance has a competence to issue regulations to oversee and inspect the conduct of insurance businesses pursuant to the provisions provided for in this Law.

Article 6

The Ministry of Economy and Finance has a competence to establish and manage funds for the insurance development to enhance the development, support and promotion of dissemination of insurance interest to the public.

CHAPTER 3
INSURANCE CONTRACT

SECTION I
GENERAL FORMS

Article 7

An Insurance, whether life or general insurance, which is beneficial to natural or legal person who is insured against any risks, shall be made only with insurance company having license to operate [the insurance business] in the Kingdom of Cambodia.

Article 8

Insurance contract shall clearly stipulate the relationship between the rights and duties of the insured person and the insurance company. The insurance contract shall be prepared in Khmer language and shall be signed and/or affixed with a thumbprint by both parties.

Article 9

In making insurance contract, the insured person and the insurance company shall respect the principles of good faith, mutual benefits, and unanimity through negotiation and shall not harm the public interest.

Article 10

The insurance company is obliged to clearly explain to the insured person the terms and conditions of insurance contract and the contents of the insurance policy which is attached with the insurance certificate and/or other relevant documents.

Article 11

When a natural or legal person applies for insurance and the insurance company accepts that request, and then the terms and conditions of the contract are agreed by both parties, the insurance contract may be deemed to have been agreed upon.

Upon execution on the contract, the insurance company shall issue the insurance policy attached with an insurance certificate or issue a cover note and/or other relevant documents to the insurance applicant. The insurance policy attached with the insurance certificate and/or other relevant documents shall generally stipulate and determine the important contents which have been previously agreed by both parties.

Article 12

Insurance certificate shall specify:

1. last name, first name, and address of the parties to the contract;
2. person or thing to be insured;
3. type of risks to be insured/covered;
4. commencement date and location of risks to be covered;
5. insured value;
6. insurance premium to be paid and method of payment;
7. methods and conditions for declarations of risks;
8. duration of contract and period of insurance; and

9. conditions determining invalidity and losing of rights, and conditions allowing each party to terminate the contract before expiry date.

Other than the foregoing items, the parties may include other items upon prior agreement between the parties.

Article 13

Only insurance policy or cover note specifies the mutual insurance between the insurance company and the insured person.

Application for extension or amendment, or reactivation of the suspended insurance contract shall be deemed to have been agreed in the event that the insurance company does not reject such application within 15 (fifteen) days.

Article 14

The duration of an insurance contract is defined in the insurance policy. Any additions or modifications to the original insurance policy shall be made by supplemental contract and signed by both parties.

Article 15

The insured person shall gain the benefit from insurance which is the subject to be insured.

Benefit from insurance refers to the indemnity made based on the subject to be insured.

The subject to be insured consists of property, body of a person, and life.

Article 16

After entering into insurance contract, the insured person shall pay the premium as agreed in the contract.

Insurance shall be effective from the date that the insured person pays the premium as stated in the contract.

Article 17

If the insured person fails to pay any premium on the due date, the validity of the insurance contract may not be suspended more than 30 (thirty) days after the date of execution of the insurance contract. 20 (twenty) days after execution of the insurance contract, the insurance company shall notify by registered letter or letter duly acknowledged to the insured person or the owner of insurance policy to make a payment of the insurance premium at the agreed place. After being notified, if the insured person or the owner of insurance policy still fails to make a payment of the insurance premium within 10 (ten) days, the insurance company has the right to nullify the contract.

Article 18

Any loss or damage caused by any risks insured by the insurance policy shall be indemnified by the insurance company. However, the insurance company shall not indemnify for any loss or damage arising out of intentional wrongdoing or a fraud of the insured person.

The insurance company also covers for loss and damage arising from any persons under the supervision of the insured person, irrespective of type and severity of such faults.

Article 19

An insurance contract may be nullified when the insurance company found out that the insured person was trying to conceal information or intentionally made any false declaration which might cause any change to the subject to be insured.

Negligence or unintentionally making an unclear declaration by the insured person shall not be a ground for nullification of the insurance.

Article 20

In the event that the accident is intentionally falsified by the insured person and if the insurance company found out such act with the clear proof, the insurance company is entitled to file a complaint to the court to reject any liability in case an indemnity has not been made or to claim the indemnity back in case it has been made.

Article 21

In a type of liability insurance, if the insured person causes any damage or makes any loss to a third party, the insurance company shall directly indemnify the injured third party.

Article 22

In an implementation of insurance contract, party has the right to terminate the contract before the expiry date.

Conditions and procedures of termination of the contract before the term shall be determined by Sub-Decree.

SECTION II
GENERAL INSURANCE

Article 23

General insurance is an insurance contract made by the insured person and the insurance company whereby the payment of premium shall be made to cover risks to property, liability and health. Types of general insurance products include property insurance, liability insurance, and health insurance.

Property insurance is an insurance contract whereby an indemnity will be paid to the insured person when the property of that person is damaged, lost or destroyed by a risk insured against. The indemnity to be paid by the insurance company to the insured person shall not exceed the value of an object/thing declared at the time of the conclusion of the insurance contract unless agreed otherwise. Property which is the subject of property insurance includes buildings, vessels, etc.

Liability insurance is an insurance contract covering an indemnity amount whereby the insured person is obliged to pay to a third party who is physically injured or deceased, or whose property is damaged by the acts of the insured person or any activities giving rise to liability of the insured person. Types of liability insurance products include motor vehicle liability insurance, construction site liability insurance, and passenger transportation liability insurance.

Health insurance is an insurance contract covering an expense for treatment of injury, disease, or other expenses, such as an expense for long term care of an insured patient who is physically injured or affected by disease.

Article 24

If there is a complete loss of the subject to be insured arises out of an event which is not projected in the insurance policy, the insurance shall be legally terminated and the insurance company shall pay the insured person 90% (ninety percent) of the insurance premium for the remaining period.

Article 25

After an insurance company indemnified for claim, the insured person's claim to file a lawsuit against third party(s) who caused the damage so as to claim back the sum equivalent to the indemnity shall be transferred to the insurance company, but the insurance company may not claim indemnity from descending relatives, ancestral relatives, relatives by affinity, managers, and employees who normally live in the residence of the insured person except where there is evidence to prove that the gross/severe intentional fault/acts has been committed by any of the aforementioned persons.

SECTION 3
LIFE INSURANCE

Article 26

Life insurance is an insurance contract made between the insured person and the insurance company in which the payment of insurance premium shall be made to insure on death or livelihood, which may include personal accident insurance, severe disease, or general disease. The types of life insurance products are term-life insurance, whole-life insurance, endowment insurance, and annuity insurance.

Term Life insurance is a life insurance when the insured person deceases within a specific period, such as 5 (five) years or 10 (ten) years, or deceases before a specified age, and the benefits are paid to a beneficiary as determined in the contract. If the insured person is still alive after the specified period in the contract, the beneficiary will not be entitled to receive any interest from the insurance.

Whole-life insurance is an insurance contract which insures the death of the insured person, and the insurance premium may be paid for a specified period of time or for life of the insured person. For whole-life insurance, annually fixed insurance premium installment can be equally paid annually during the period that the insured person is alive. An insurance company shall pay the benefits to the family of the deceased or any designated beneficiary(s) upon the death of the insured person .

Endowment insurance is a life insurance in which the interest may be paid to the insured person if the insured person is still alive during the insured period as specified in a contract. If the insured person dies before the specified date in the contract, the interest shall be granted to the beneficiary.

Annuity insurance is an insurance contract in which an income shall be granted to the insured person for retirement age.

Article 27

For life insurance, after having paid indemnity, an insurance company may not demand the transfer of any claim from the contracting party or the beneficiary(s) to file a lawsuit against any third party.

Article 28

Any person may request for life insurance for himself/herself or for a third party if such third party has expressly consented in writing and confirmed the insured sum.

Life insurance shall be prohibited with respect to:

1- retarded persons.
2- persons who are receiving mental treatment.

Article 29

Other than the necessary details of an insurance contract, a life insurance policy shall specify the following:

1- Last name, first name, and date of birth of the person who will enter into a contract.
2- Last name and first name of the beneficiary(s), if any.
3- Event or condition for refund of amount of money which has been insured.
4- Conditions for exemption if provided for in a contract.

Article 30

The beneficiary(s) may not obtain the benefits of a life insurance if the insured person commits suicide.

Article 31

The beneficiary(s) may not obtain the benefits of a life insurance if the beneficiary(s) is/are perpetrator(s), co-perpetrator(s), initiator(s), or accomplice(s) in the committing of homicide of the insured person.

SECTION 4
REINSURANCE

Article 32

Reinsurance is an insurance operation where a [primary] insurance company is insured by another insurance company which is a company that reinsures all or part of the insured risks under an insurance contract executed by the [primary] insurance company.

In such case of reinsurance, the [primary] insurance company shall remain responsible for the insured person.

CHAPTER 4
TYPES OF COMPULSORY INSURANCE

SECTION 1
MOTOR VEHICLE LIABLITY INSURANCE

Article 33

A natural or legal person who is the owner of a motor vehicle and who conducts business in the Kingdom of Cambodia shall obtain an insurance for his/her motor vehicle from an insurance company

for the liability of all damages caused to any third party resulting from the operation of his/her motor vehicle, including all types of trailers.

Such insurance is not only effective for motor vehicle owners but also for drivers and motor vehicle maintainers.

All types of motor vehicles used for business operations that are required to have insurance shall be determined by Sub-Decree.

Article 34

The other types of motor vehicles required to have compulsory insurance, other than the motor vehicles determined in Article 33 hereof, shall be determined by Sub-Decree.

Article 35

With respect to any third party who is physically injured or killed by an insured motor vehicle, the insurance company shall pay indemnity for all damages in timely manner and appropriate to the extent of damages.

Article 36

Such insurance covers, at least, victim(s) of traffic accident who are injured, disabled, or killed, regardless of whether those persons are transported by the insured motor vehicles.

SECTION 2
CONSTRUCTION SITE LIABILITY INSURANCE

Article 37

Natural or legal person who is the owner of construction sites shall hold construction sites liability insurance.

When operate the construction site, the construction site's owner shall prove that he/she had entered into an insurance contract with an insurance company.

The types of construction sites which are required to be insured shall be determined by Sub-Decree.

SECTION 3
LIABILITY INSURANCE FOR PASSENGER TRANSPORTATION

Article 38

All natural or legal persons who conduct passenger transportation business by way of various transportation means shall have liability insurance covering passengers who ride their transportation whether on land, water, air routes or railways.

The types of passenger transportation means that require to have insurance shall be determined by Sub-Decree.

CHAPTER 5
MICROINSURANCE

Article 39

Microinsurance is a provision of insurance contract to low-income people such as property microinsurance, life microinsurance, and health microinsurance.

Article 40

Microinsurance shall be determined by Sub-Decree.

CHAPTER 6
INSURANCE INSTITUTION AND LICENSE ISSUANCE

SECTION 1
INSURANCE COMPANY

Article 41

All insurance companies, whether State companies, private companies, or joint venture, maybe permitted to operate insurance [business] in the Kingdom of Cambodia only in the form of Public Limited Company.

Article 42

General insurance companies, life insurance companies, and microinsurance companies may transfer part or all of their insurance to reinsurance companies.

Reinsurance companies may transfer part or all of their reinsurance to other reinsurance companies.

Article 43

A Public Limited Company may request for any insurance license from the Ministry of Economy and Finance in order to conduct the following insurance businesses:

(a) life insurance business
(b) general insurance business
(c) reinsurance business
(d) microinsurance business

General insurance companies and life insurance companies may conduct health insurance business and microinsurance business.

Article 44

The minimum capital required for general insurance companies, life insurance companies, and reinsurance companies shall be determined by Sub-Decree. However, the minimum capital shall be in Riel and shall not be less than the sum equivalent to 5,000,000 (five million) S.D.R as per prevailing rate at the issuance of license.

The minimum capital for microinsurance business shall be determined by Sub-Decree.

Article 45

An insurance company cannot grant the authorities to lead, manage, or pay to any persons who used to be sentenced to imprisonment for misdemeanor or felony offences.

SECTION 2
INSURANCE AGENT, INSURANCE BROKER, AND INSURANCE RISK EVALUATION COMPANY

Article 46

Insurance Agent is natural or legal person that, on behalf of insurance companies, provide guidance on insurance policies, prepare insurance contracts, collect insurance premiums, and arrange for indemnity, within an expressly specified framework of an agreement between the insurance agent and the insurance company through which commissions from the insurance company are received.

Insurance Broker is legal person who work in the interests of insured persons, provide counsel, information related to the types of insurance, terms and conditions, insurance premiums, negotiate and prepare insurance contracts between insurance applicants and insurance companies, and sell insurance policies by receiving lawful commissions from insurance companies.

Insurance Risk Evaluation Company is an independent legal entity which has the duty to inspect, verify, and evaluate damages when insured risks are realized, and decide to issue a document on damage evaluation as the basis for insurance companies to indemnify. Insurance Risk Evaluation Company conducts its activities by receiving inspection fee from insurance companies in accordance with agreements.

SECTION 3
INSURANCE LICENSING

Article 47

Insurance institution carrying on insurance business in the Kingdom of Cambodia shall have insurance license issued by the Ministry of Economy and Finance. The Ministry of Economy and Finance has the right to approve or reject the application for insurance license within a period of 90 (ninety) days from the date of receiving the application attached with sufficient supporting documents.

Article 48

The procedures and conditions for insurance licensing shall be determined by Sub-Decree.

SECTION 4
FINANCIAL STATEMENT

Article 49

During the period of 3 (three) months following the end of the financial year or during any additional period approved by the Ministry of Economy and Finance, insurance companies shall submit to the Ministry of Economy and Finance their annual financial statement which have been audited by permitted auditors. The financial statement shall comply with International Financial Reporting Standards, applicable laws and legal norms.

Insurance companies shall publicly disseminate their annual financial statement in a summarized form as required by the Ministry of Economy and Finance.

Article 50
Insurance institution shall submit financial statement and other documents as required by the Ministry of Economy and Finance.

CHAPTER 7
INSURANCE INSPECTION

Article 51
The Minister of the Ministry of Economy and Finance has the right to appoint insurance inspection official to monitor, research, inspect, and enforce the implementation of this Law.

Insurance inspection official has the right to inspect insurance companies and perform other duties as assigned by the Ministry of Economy and Finance.

Insurance inspection official has the right to monitor, examine, research, and investigate offences in the insurance sector.

Article 52
Insurance inspection official accredits as judicial police to examine offences which are stipulated in this Law in compliance with the provisions of the Code of Criminal Procedure.

The formality and procedure for the accreditation to insurance inspection official shall be determined by a joint Prakas of the Minister of the Ministry of Justice and Minister of the Ministry of Economy and Finance.

Article 53
Within the cooperation framework in relation to the examination and investigation of offences as stipulated in this Law, the insurance inspection official shall have the power to search, seize items, summon relevant person, and to perform other acts in accordance with the provisions of the Code of Criminal Procedure. In case it is necessary to detain a suspect, the insurance inspection official shall primarily obtain permission from prosecutor although the permission is given verbally.

Any activities of the insurance inspection official in examining and investigating offences and detaining the suspect shall be in compliance with the Code of Criminal Procedure.

The insurance inspection official shall have the right to request assistance from the sub-national administration and armed units or other relevant competent authorities to crack down on the offences under this Law.

Article 54
During the law enforcement operation, the insurance inspection official shall wear uniform, insignia and ranking badge, and shall have an authorized mission letter in his or her possession.
The uniform, insignia, and ranking badge of the insurance inspection officials shall be determined by Sub-Decree.

Article 55

During the insurance inspection process, if the evidence shows, or the result of the verification shows, that there is a sale of insurance products inconsistent with the assertion/declaration made when applying for the license, the insurance inspection official shall have the right to take provisional measures to prohibit the sale of those products so that procedures, in accordance with law, may be enforced.

Article 56

Any person who is not satisfied with any action made by the insurance inspection official may make a complaint to the Ministry of Economy and Finance within 45 (forty five) days, commencing from the date of receipt of the decision.

The Ministry of Economy and Finance shall decide on the complaint within 2 (two) months from the date of receipt of the complaint.

In the event that the person is not satisfied with the decision of the Ministry of Economy and Finance, she/he can lodge a complaint to the court in accordance with the procedures.

Article 57

The formalities and procedures for insurance inspection shall be determined by Prakas of the Ministry of Economy and Finance.

Article 58

The insurance inspection official who faithfully performs his/her functions and duties shall be protected by laws.

CHAPTER 8
LIQUIDATION AND DISSOLUTION OF COMPANY
SECTION 1
VOLUNTARY LIQUIDATION AND DISSOLUTION OF COMPANY

Article 59

An insurance company can proceed with the voluntary liquidation and dissolution only when the company is sufficiently solvent.

Article 60

An insurance company in a sufficient solvent condition may request a voluntary liquidation for one of the following reasons:

(a) The company reaches its maturity.
(b) The shareholders so resolve at an ordinary general meeting or extra-ordinary general meeting of the shareholders in accordance with the articles of incorporation.

Article 61

A director or shareholder who has a voting right at a general meeting of shareholders may propose a voluntary liquidation and dissolution of a company.

Article 62

Notice of shareholders' meeting convened for the purpose of [voting] on a proposal to voluntarily liquidate and dissolve the company shall contain the terms and conditions for liquidation and dissolution of the company.

Article 63

Upon obtaining the shareholders' resolution with regard to the voluntary liquidation and dissolution, the company shall apply for the voluntary liquidation and dissolution to the Ministry of Economy and Finance.

Article 64

Upon receipt of the application for the voluntary liquidation and dissolution, the Ministry of Economy and Finance shall issue an authorization certificate for the voluntary liquidation and dissolution of the relevant company, after it considers liquidation and dissolution to be reasonably justified.

Article 65

After receiving the authorization certificate, the insurance company shall cease to enter into any new insurance contract, and shall transfer the existing insurance policies to other companies before the voluntary liquidation and dissolution takes place.

Article 66

The Ministry of Economy and Finance shall appoint a professionally qualified liquidator [whose name appears] in the permitted register of the Ministry of Economy and Finance.

Article 67

Powers and duties of the liquidator are as follows:

- To act as a legal representative for the company and assume the roles of exclusively directing and managing the company until the liquidation process is finished;
- To reorganize the company's financial statement to ensure true and complete status of each account involved, which will serve as a foundation for liquidation;
- To re-verify the existence of movable and immovable property as per the inventory list, and to take into a safe custody those properties to ensure equal treatment for shareholders and creditors;
- To issue public notice regarding the liquidation of the company and set ultimatum for each creditor to provide document for repayment of debt, and if any creditor fails to provide document as per notice, that creditor will lose the rights to claim for the debt repayment from the liquidator;
- To convene a meeting between shareholders and relevant persons, in case of where there is a resolution to take over and continue operating business of the company which is subject

to liquidation, in order for [shareholders and relevant persons] making a decision in principle in that regard;
- To issue a notice rejecting any agreements or letters that the company made in an irregular or illegal manner prior to the commencement of the liquidation process;
- To prepare the list of all debtors, together with the outstanding amount owed to the company, and shareholders (if any), and pursue the debt recovery/collection even if the debt has yet to reach its term;
- To prepare the list of all creditors who have been known, together with the amount to be repaid, including the tax amount owed to the State and the employees wages in accordance with the law in force;
- To liquidate the company's assets through a sale or through any other methods;
- To liquidate the company's liabilities through debt repayment based on the actual ability by its priority as provided for in Article 86 of this Law; and
- To prepare a balance sheet of the liquidation, distribute to shareholders the proceeds of the liquidation and to clear all relevant accounts for the conclusion of the liquidation as final.

Powers and duties of the liquidator shall be monitored and supervised by the Ministry of Economy and Finance.

The Minister of the Ministry of Economy and Finance shall have the right to issue Prakas on inclusion of additional powers and duties of the liquidator.

Article 68

For voluntary liquidation and dissolution of a company, the liquidator shall carry out the following procedures:
- To immediately publish the announcement on dissolution of the company for 2 (two) consecutive weeks in a newspaper which is published or distributed in the place where the company has its registered office, or in other publications as provided by the internal regulations of the Ministry of Economy and Finance;
- To convene a meeting between shareholders, debtors and creditors either jointly or separately, if deemed necessary;
- Within 15 (fifteen) days at the latest, starting from the date of the latest meeting as above mentioned, the liquidator shall prepare a report to be submitted to the Ministry of Economy and Finance, attached with minutes of the meeting, list of known debtors and creditors, and list of company's properties which are subject to the liquidation.

  Once the approval of Ministry of Economy and Finance has been received, only then will the liquidators implement their duties until the process duly completed.
- Within 7 (seven) days at the latest, commencing from the date of completion of the liquidation, the liquidator shall furnish the Ministry of Economy and Finance with a report on the result of the liquidation and the notification of the final completion of the liquidation.

Article 69
Upon receipt of the announcement of the completion of the voluntary liquidation and dissolution, the Ministry of Economy and Finance shall revoke the insurance license within 3 (three) months at the latest.

Article 70
Once the voluntary liquidation and dissolution is completed, the company's director shall issue an announcement on the dissolution of the company to be submitted to the Director of Companies of the Ministry of Commerce.

Upon receipt of the announcement on the company dissolution, the Director of Companies of the Ministry of Commerce shall issue a certificate of company dissolution.

The company shall terminate from the date listed in the certificate of company dissolution.

Article 71
During the liquidation of a company, the Ministry of Economy and Finance or the relevant person may apply to a court to place the voluntary liquidation of the company under the supervision of the court.

Article 72
If the activities of the liquidator are hindered or interrupted by insurance company, the liquidator for the voluntary liquidation and dissolution of the company may use his/her rights to lodge an appeal to the court after having reported to the Ministry of Economy and Finance [related to such hindrance or interruption].

SECTION 2
PROVISIONAL GOVERNANCE

Article 73
If an insurance company is seriously facing financial crisis, the Ministry of Economy and Finance shall have the rights to appoint an administrator for a period not exceeding the first 3 (three) months for the purpose of restoring the company.

If necessary, the term of the administrator can be extended for another 3 (three) months.

Article 74
The Ministry of Economy and Finance shall appoint a professionally qualified administrator [whose name is listed] in the permitted register of the Ministry of Economy and Finance.

Article 75

The administrator has the right to manage and to lead the works [business] of the insurance company. The key roles of the administrator are to evaluate the solvency of the company, to take prudent measures to restore the company, and to protect interests of the general public.

Article 76

During the provisional governance, the provisions provided for in Chapter 4 “Effects of the Opening of Insolvency Proceedings” of the Law on Insolvency shall be invoked.

Article 77

If the evaluation indicates that the insurance company may be sufficiently solvent and can comply with laws and all prudent measures, the administrator shall prepare a report to be submitted to the Ministry of Economy and Finance to lift all prudent measures which have been taken against the company and the provisional governance shall be terminated.

Article 78

If the evaluation indicates that the insurance company may be sufficiently solvent but cannot comply with the laws and all prudent measures within 3 (three) months, the Ministry of Economy and Finance shall provisionally revoke the license of the company, and the provisional governance shall be changed to the voluntary liquidation and dissolution of the company.

Procedures for voluntary liquidation shall be consistent with the procedures as provided in Section 1 of this Chapter.

Article 79

If the evaluation indicates that the insurance company is insolvent, the Ministry of Economy and Finance shall revoke the insurance license of the company, and the provisional governance shall be changed to liquidation of the company through court proceeding.

Article 80

If the activities of the administrator are hindered or interrupted by insurance company, the administrator may use his/her rights to lodge an appeal to the court after having reported to the Ministry of Economy and Finance [related to such hindrance or interruption].

SECTION 3
LIQUIDATION THROUGH COURT PROCEEDING

Article 81

According to Article 79 above, the Ministry of Economy and Finance shall lodge a complaint to the court to commence the procedures of liquidation through court proceeding.

Article 82

The court shall choose a liquidator who is professionally qualified [and whose name is listed] in the permitted register of the Ministry of Economy and Finance.

An administrator can also be chosen by the court to be a liquidator.

Article 83

The liquidator shall liquidate property and repay all debts of the company under the court's supervision and comply with provisions of this Law and the Law on Insolvency.

The liquidator shall perform duties and exercise authorities of the administrator at the liquidation stage which is defined by the Law on Insolvency, except otherwise provided in this Law.

Article 84

If the activities of the liquidator through court proceeding are obstructed or hindered by insurance company, the liquidator through court proceeding may exercise his/her rights to lodge a complaint to the court.

SECTION 4
COMMON PROVISIONS FOR LIQUIDATION

Article 85

If criminal offence is found to have been committed, the competent official of the Ministry of Economy and Finance or administrator or liquidator shall immediately notify the prosecutor or the judicial police by attaching information, minutes, letters and all proofs, which are related to such criminal offence.

Article 86

Priority of the debt repayment shall be determined as follows:

- (a) Remuneration and other expenses related to the provisional governance and liquidation.
- (b) Claim for insurance indemnity.
- (c) Claim of the owner of insurance policy.
- (d) Salary of staffs and employees, administrative fee, court fees and other taxes [imposed by the court].
- (e) Secured claim.
- (f) State taxes whose notice is not filed.
- (g) All admissible unsecured claims.

Article 87

For liquidation of insurance company, whether the company is solvent or insolvent, the evaluation of all properties and damages including the indemnity of insurance policy shall comply with the instruction of the Ministry of Economy and Finance.

Article 88

Remuneration and other expenses for the provisional governance and liquidation shall be calculated based on professional price rate and shall be automatically borne by insurance company.

The Minister of the Ministry of Economy and Finance shall issue a Prakas for management of remuneration rate for administrator.

CHAPTER 9
DISPUTE RECONCILIATION [RESOLUTION]

Article 89

For all disputes related to insurance business, any party of the disputes may submit the dispute to the Ministry of Economy and Finance for the dispute reconciliation before filing a lawsuit to the arbitration tribunal or the competent court, except for [the dispute related to] the criminal charge.

Article 90

After a party has submitted disputes to the Ministry of Economy and Finance, the Ministry of Economy and Finance shall examine both parties to attempt to conciliate/resolve the disputes based on the laws and regulations in force.

The Ministry of Economy and Finance shall make a record about the results of the dispute reconciliation/resolution by specifying agreement or disagreement of the parties on the dispute reconciliation/resolution. Minutes of the dispute reconciliation/resolution shall be signed by a representative of the Ministry of Economy and Finance and parties from both sides, and shall be copied to all relevant parties.

All agreement on dispute reconciliation/resolution made before the Ministry of Economy and Finance shall come into effect immediately.

Article 91

During the dispute reconciliation/resolution, when the Ministry of Economy and Finance confirms that the insured person committed a fault and the insured person admitted the fault, all claims made by the insured person as stated in the general terms and conditions of the insurance policy shall be deemed as null and void.

Article 92

In case that the dispute cannot be resolved, the Ministry of Economy and Finance shall submit the minutes of difference/non-compromise settlement to arbitration tribunal or file a lawsuit to the competent court. The period of extinguishment by prescription of a right to file a complaint to the arbitration tribunal or to the competent court shall be 90 (ninety) days commencing from the date that parties do not reach a compromise settlement otherwise the right to file a complaint will be lost.

The period of extinguishment by prescription of a right to file a complaint to the arbitration tribunal or competent court shall be automatically rescinded in case the parties reach a compromise settlement and the Ministry of Economy and Finance confirms accordingly.

Article 93

Procedures of dispute reconciliation/resolution shall be determined by Sub-Decree.

CHAPTER 10
DISCIPLINARY PUNISHMENT

Article 94

The Ministry of Economy and Finance may impose disciplinary punishment against any insurance company if:

(a) Insurance company operates business which damages the interest of the insured person, a creditor or the public.
(b) Insurance company's expenses are too high comparing its premium income received.
(c) Insurance company does not commence operating its business within the period of 6 (six) months upon having obtained a license.
(d) Insurance company acts against provisions of this Law and other regulations related to the insurance sector.

Article 95

The disciplinary punishments are as follows:

(a) Termination of sale of new insurance policy.
(b) Termination of permission for new insurance business activities or other sale-purchases.
(c) Termination of other activities of insurance company if it is seen that the financial condition is fragile.
(d) Restriction on sale of company's property.
(e) Transfer of a part or a whole of the insurance policy of the company which is not expired.
(f) Termination of position of director and manager.
(g) Revocation of the company's insurance license.

Article 96

Procedure for, and severity of disciplinary punishment shall be determined by Prakas of the Minister of Economy and Finance.

CHAPTER 11
PENALTIES

Article 97

Any person, who is the motor vehicle's owner and does not have compulsory insurance consistent with Articles 33 and 34 of this Law, and using the motor vehicle to move traffic on the public roads within the Kingdom of Cambodia, shall be fined between 15,000 (fifteen thousand) Riels and 1,500,000 (one million five hundred thousand) Riels and shall be required to have insurance.

Any person, who is the owner of construction site and opened his/her construction site without liability insurance construction site consistent with Article 37 of this Law, shall be fined between 1,500,000 (one million five hundred thousand) Riels and 150,000,000 (one hundred fifty million) Riels and shall be required to have insurance.

Any person, who carries out passenger transportation business by transportation means and does not have liability insurance for passengers who ride their transportation means consistent with Article 38 of

this Law, shall be fined between 1,500,000 (one million five hundred thousand) Riels and 150,000,000 (one hundred fifty million) Riels, and shall be required to have insurance.

Article 98

Any person, who grants authorities to lead, manage and pay to any person who used to be punished as perpetrator, co-perpetrator, accomplice for offences as stated in Article 45 of this Law, shall be fined between 10,000,000 (ten million) Riels and 50,000,000 (fifty million) Riels and the insurance license shall be revoked.

Article 99

Any person who carried out insurance business without license shall be fined between 50,000,000 (fifty million) Riels and 100,000,000 (one hundred million) Riels and its activities shall be immediately ceased.

In case of continuing to do so, the person shall be punished as follows:

- For natural person, he/she shall be sentenced to imprisonment between 1 (one) year and 5 (five) years and shall be fined between 100,000,000 (one hundred million) Riels and 200,000,000 (two hundred million) Riels.
- For legal person, it shall be fined between 200,000,000 (two hundred million) Riels and 400,000,000 (four hundred million) Riels, and shall not be allowed to conduct insurance business in the Kingdom of Cambodia within a determined period.

Article 100

Any director, president/chief, manager of insurance institution, administrator and liquidator, who commit any act which is a breach of trust or commits any breach of power in performing his/her work for the purpose of serving a personal interest or [interest of] third party, or for the purpose of damaging insurance institution, and causing damages to property of insurance institution, shall be sentenced in prison between 2 (two) years and 5 (five) years, and shall be fined between 10,000,000 (ten million) Riels and 50,000,000 (fifty million) Riels.

Article 101

Public civil servants or citizens who obtain public mandate by election, who hinders or interfere insurance inspection official in performing his/her functions, shall be sentenced to imprisonment between 2 (two) years and 5 (five) years, and shall be fined between 4,000,000 (four million) Riels and 10,000,000 (ten million) Riels.

Article 102

Any person who commits a fraud in the insurance sector shall be punished by referring to the criminal provisions in force.

Article 103

Any person conducting insurance business falsifies documents or disseminates or provides untrue information which damages the interest of the public or deceives the relevant authority shall be punished as follows:

- For natural person, he/she shall be sentenced to imprisonment between 1 (one) year and 3 (three) years and shall be fined between 5,000,000 (five million) Riels and 150, 000,000 (one hundred fifty million) Riels.
- For legal person, it shall be punished in fine between 10,000,000 (ten million) Riels and 300,000,000 (three hundred million) Riels.

Article 104

Any person who conducts insurance business and who destroys evidence of an offence related to the insurance sector for the purpose of being an obstacle to the research of inspection official or other relevant competent official shall be punished as follows:

- For natural person, he/she shall be sentenced to imprisonment between 1 (one) year and 3 (three) years and shall be fined between 5,000,000 (five million) Riels and 150,000,000 (one hundred fifty million) Riels.
- For legal person, it shall be punished in fine between 200,000,000 (two hundred million) Riels and 400,000,000 (four hundred million) Riels.

Article 105

Any person who conduct insurance business and who commits offences related to money laundering shall be sentenced by criminal provisions in force.

Article 106

Any person who conduct insurance business and who breaks insurance professional secrecy determined by insurance institution and damages the interest of the insurance institution shall be punished as follows:

- For natural person, he/she shall be sentenced to imprisonment between 1 (one) month and 1 (one) year and shall be fined between 5,000,000 (five million) Riels and 150,000,000 (one hundred fifty million) Riels.
- For legal person, it shall be punished in fine between 200,000,000 (two hundred million) Riels and 400,000,000 (four hundred million) Riels.

Article 107

For a natural person who commits offences stated in Articles 100, 101, 103, 104 and 106 of this Law, the court may impose one or more additional penalties as stipulated in Article 53 (type of additional penalties) of the Criminal Code.

For a legal person committing offences provided in Articles 103, 104 and 106 of this Law, the court may impose one or more additional penalties as stated in Article 168 (additional penalties applying to legal person) of the Criminal Code.

The substance, formalities and procedures requires to enforce such additional penalties shall comply with the provisions of the Criminal Code.

Article 108

The Ministry of Economy and Finance may determine and impose a transitional fine for any insurance institutions which do not comply with the instruction of the Ministry.

Formalities and procedures of enforcing a transitional fine shall be determined by Prakas of the Minister of the Ministry of Economy and Finance.

Article 109

Any offences which are not determined by this Law shall be enforced in accordance with regulations in force.

CHAPTER 12
PARTICULAR/SEPARATE PROVISIONS

Article 110

Insurance, whether life insurance or general insurance, which is beneficial to natural or legal person that are insured against any risks, may be an execution of an insurance contract with the insurance company abroad. Type of insurance contract shall be determined by Sub-Decree.

Article 111

Motor vehicle liability insurance shall not cover any damages caused by accident occurring outside the geography of the Kingdom of Cambodia unless there is bilateral or multilateral agreement otherwise.

CHAPTER 13
TRANSITIONAL PROVISIONS

Article 112

Insurance licenses granted to all insurance institutions in compliance with the Law on Insurance, promulgated by Royal Kram No. NS/RKM/0700/02, dated 25 July 2000, shall remain valid until the expiry date of license even though this Law is implemented.

Within the period of 6 (six) months commencing from the date of enforcement of this Law, insurance companies that have been carrying out insurance business in the Kingdom of Cambodia shall fulfill the minimum capital requirement in full as stated in Article 44 of this Law.

CHAPTER 14
FINAL PROVISIONS

Article 113

Law on Insurance promulgated by Royal Kram No. NS/RKM/0700/02, dated 25 July 2000, shall lose it effect commencing from the effective date of this Law unless otherwise stipulated in Article 112 of Chapter 13 on Transitional Provisions of this Law.

Legal norms/regulations made under Law on Insurance promulgated by Royal Kram No NS/RKM/0700/02, dated 25 July 2000, shall continue in effect until new norms/regulations replace, except any regulations which are contrary to the spirit of this Law.

This law shall be enforceable after a period of 6 (six) months following this Law coming into effect.

Article 114

Any provisions which contradict this Law shall be deemed null and void.

Royal Palace, 4 August 2014

[Signed and Sealed]

Norodom Sihamoni

ពរល.1408.1028

Submitted to His Majesty for signature
Prime Minister
Signature
Samdech Hun Sen

Submitted to Samdech Prime Minister, Hun Sen
Minister of Economy and Finance
Signature
H.E. Oun Pornmoniroth

No. 1023 សំ.ណ

Version having value for distribution
Phnom Penh, 7 August 2014
General Secretary of Royal Government
[Signed and Sealed]
Soy Sokha